

ΜΟΝΑΧΙΚΗ ΕΚΦΡΑΣΗ

ΤΕΥΧΟΣ ΑΡ. 4

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ-ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2004

Ἀφιερώνουμε τό τεύχος αὐτό στόν

ΑΓΙΟ ΙΩΑΝΝΗ ΜΑΞΙΜΟΒΙΤΣ

Ἐπίσκοπο Σαγγάης καί Σάν Φρανσίσκο, τόν Θαυματουργό
μέ τήν εὐκαιρία τῆς ἐκδόσεως τῆς βιογραφίας του.

ΜΟΝΑΧΙΚΗ ΕΚΦΡΑΣΗ

τ.4, ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ-ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2004
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΔΙΜΗΝΙΑΙΟ
ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ
ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ - ΤΡΙΚΟΡΦΟ ΦΩΚΙΔΟΣ
330 56 ΕΥΠΑΛΙΟ τηλ. - fax 26340 - 44.391
e-mail: nikodimi@mes.forthnet.gr

ΕΚΔΟΤΡΙΑ:
ΜΟΝΑΧΗ ΝΙΚΟΔΗΜΗ
ΕΚΤΥΠΩΣΗ-ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ:

LETTRA Τζουβάρας Βασιλίας, Ήλιούπολη

Μερικές από τις φώτο είναι από την eurokinissi

**ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ
ΤΡΙΚΟΡΦΟ ΦΩΚΙΔΟΣ
330 56 ΕΥΠΑΛΙΟ
τηλ.-fax 26340 - 44.391**

Τό περιοδικό αυτό ξεκίνησε τήν πορεία μέ στόχο τήν κατά Θεόν βοήθεια όλων μας. Κρατάτε στά χέρια σας τό τέταρτο τεύχος. Θέλουμε ταπεινά νά ενημερώσουμε τούς αναγνώστες μας, ότι:

Τό περιοδικό μας είναι δωρεάν. Ή ταχυληρωμή πού έσωκλείουμε είναι γιά όσους θέλουν προαιρετικά νά αποστείλουν τήν έλεημοσύνη τους γιά τό Μοναστήρι πού είναι καινούργιο και έχει ανάγκη από βοήθεια.

Όσοι λοιπόν θέλετε νά βοηθήσετε τήν άνέγερση τής Μονής, καθώς και τήν έκδοση αυτού του περιοδικού, μπορείτε νά μās αποστείλετε τήν βοήθειά σας μέ τήν **ταχυληρωμή** πού έσωκλείουμε ή μέ κατάθεση στην **Έθνική Τράπεζα** **στόν αριθμό 426/440265-04** δίνοντας και τό όνομά σας. Κατόπιν ενημερώστε μας τηλεφωνικά γιά νά λάβετε τή σχετική απόδειξη.

Σας ενχαριστούμε θερμά
Έκ του περιοδικού

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

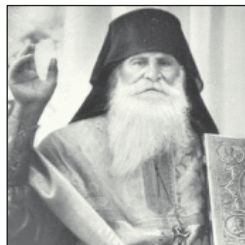
**16 ΟΥΡΑΝΙΟΙ
ΑΝΘΡΩΠΟΙ:
ΑΓΙΟΙ
ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ
& ΙΟΥΣΤΙΝΗ**

**10 ΓΝΩΡΙΣΟΝ ΜΟΙ:
Ή ιστορία του
Σταυρού**

4

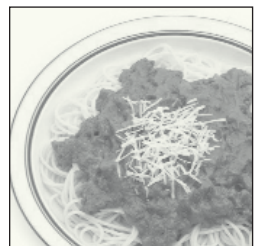
**ΑΦΙΕΡΩΜΑ:
ΣΕΡΒΙΑ:
Καίνε τήν
Όρθοδοξία!**

**18 ΜΟΝΑΧΙΚΕΣ
ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ:
Άγιος Άνθιμος
της Χίου**

**22 ΜΕ ΛΟΓΙΑ
ΑΓΙΑ:
Όταν ή ψυχή
άρρωσταίνει
από κατάθλιψη**

**24 ΕΝ ΣΩΜΑΤΙ
ΥΓΙΕΙ:
Μεταλλαγμένα
προϊόντα
Ό κίνδυνος
στό πιάτο μας**

ΣΕΡΒΙΑ: καΐνε τήν Ὁρθοδοξία!

διο πού ονομάστηκε “πογκρόμ”, Ἀλβανοί ἀντάρτες ἐπιτέθηκαν στους Σέρβους τοῦ Κόσοβο μέ μιὰ σειρά καλά ὀργανωμένων ἐπιθέσεων, σκοτώνοντας 29 ἀνθρώπους καί τραυματίζοντας ἑκατοντάδες ἄλλους, ἀφήνοντας πίσω τους χιλιάδες ἄστεγους καί περισσότερες ἀπό 35 ἐκκλησίες καί μοναστήρια, εἴτε ἐν μέρει, εἴτε ὀλοκληρωτικά κατεστραμμένες μαζί μέ τίς ἑκατοντάδες τῶν σπιτιῶν.

Ἀνάμεσα στά ἅγια μέρη πού καταστράφηκαν κατά τή διάρκεια αὐτῶν τῶν ἡμερῶν τρόμου ἦταν καί τό μοναστήρι τῶν Ἁγίων Ἀρχαγγέλων κοντά στήν πόλη Πριζρεν. Τό μοναστή-

Η μαρτυρική γῆ τοῦ Κόσοβο καί τῆς Μετόγια, ἡ κοιτίδα τῆς Σέρβικης Ὁρθοδοξίας, γιά ἄλλη μιὰ φορά ἐγινε ἀντικείμενο ἐσκεμμένης καί ὀργανωμένης ἐπίθεσης. Τό Μάρτιο τοῦ 2004 μ’ ἓνα ὀργανωμένο σχέ-

Γυρνώντας στο Μοναστήρι μετά την καταστροφή.

οι είχε χτιστεί μεταξύ του 1343 και 1352 από τον Τσάρο Ντουσαν και καταστράφηκε για πρώτη φορά τον 16ο αιώνα από τον Μουσουλμάνο Σινάν Πασά, (ο οποίος είχε επίσης κάψει και τα άγια λείψανα του Αγίου Σάββα και ο οποίος πήρε τα υλικά από την εκκλησία που έκαψε και τα χρησιμοποίησε για να χτίσει το τζαμί του). Η ανοικοδόμηση της Μονής ξεκίνησε πάλι το 1990, όταν ο επίσκοπος Αρτέμιος ανέλαβε την Επισκοπή της Ράσκα-Πριζρεν και Κόσοβο-Μετόγια. Σύμφωνα με μάρτυρες μιá αλβανική συμμορία πανηγύριζαν όλη τη νύχτα

Κατεστραμμένα κελλιά μοναζουσών.

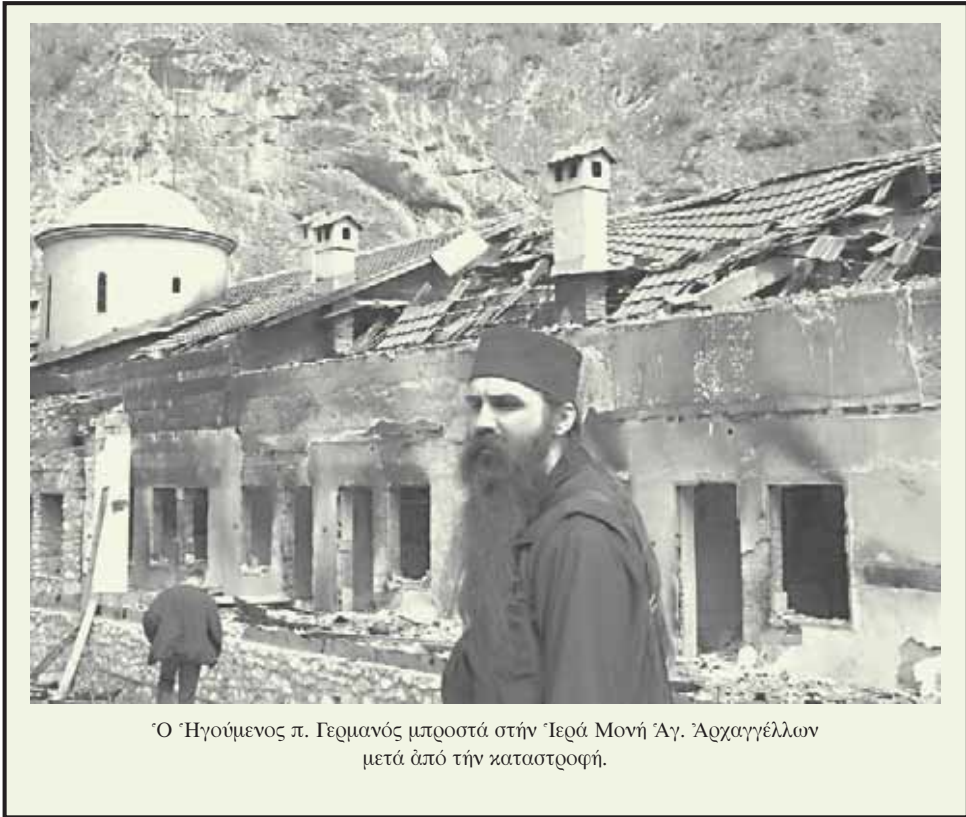
Κοιτώντας τά ερείπια της Μονής Devic.

καθώς το μοναστήρι καιγόταν όταν το γερμανικό KFOR (Δυνάμεις του ΝΑΤΟ στο Κόσοβο) με στρατιώτες του άπλά κοιτούσε τις καταστροφές χωρίς να έπεμβαίνει πουθενά.

Ένα άλλο επίσης μοναστήρι καταστράφηκε την ίδια ώρα στο Ντέβιτς, το οποίο ανοικοδομήθηκε από τον Άγιο Ιωαννίκιο το πρώτο μισό του 15ου αιώνας. Έπειδή εν τώ μεταξύ είχε καταστραφεί από τους Τούρκους λίγο αργότερα ξαναχτίστηκε στο μέσον περίπου του 16ου αιώνα. Το 1941 κατά τη διάρκεια του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου οι Άλβανοί συνεργάστηκαν με τους

Ναζί και γι' άλλη μιά φορά κατέστρεψαν τό Μοναστήρι δολοφονώντας μέ κτηνώδη τρόπο τόν Ἡγούμενο. Μόνο ὁ τάφος πού περιείχε τά λείψανα τοῦ Ἁγίου Ἰωαννίκιου προφυλάχθηκε καί σώθηκε. Τό 1947 τό μοναστήρι ξαναχτίστηκε καί αὐτή τή φορά

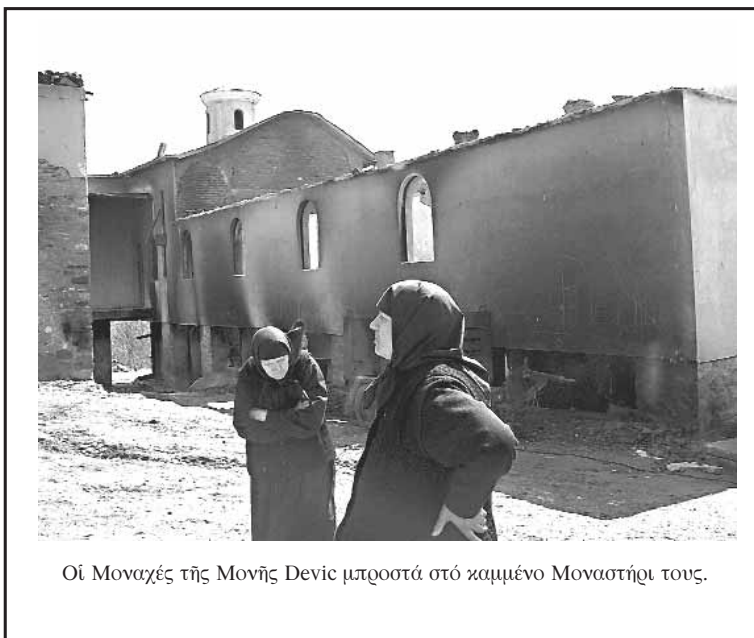
τά λείψανα τοῦ Ἁγίου τά εἶχαν διαφυλάξει σέ ἄλλο μέρος καί σώθηκαν. Τό μοναστήρι στό Ντέβις δέν εἶχε ξαναδεῖ τέτοιες θηριωδίες βαρβαρισμοῦ στά 400 χρόνια τῆς ἱστορίας του, οὔτε ἀκόμα ὅταν ἦταν ὑπόδουλοι στόν Τουρκικό ζυγό.

Ὁ Ἡγούμενος π. Γερμανός μπροστά στήν Ἱερά Μονή Ἁγ. Ἀρχαγγέλλων μετά ἀπό τήν καταστροφή.

ἔγινε γυναικεία Ἱερά Μονή. Μετά τήν τελευταία ἐπίθεση τό Μάρτιο τοῦ 2004 μόνο ἕνας ἐρειπωμένος σκελετός τῆς Μονῆς ἀπέμεινε. Τά κελιά τῶν μοναζουσῶν κήκταν ὀλοσχερῶς. Στό παρεκκλήσιο τοῦ Ἁγίου Ἰωαννίκιου οἱ Ἀλβανοί χρησιμοποίησαν τσεκούρια γιά νά καταστρέψουν τίς μαρμάρινες πλάκες στόν τάφο τοῦ Ἁγίου καί μετά ἔβαλαν φωτιά μέσα στόν τάφο. Εὐτυχῶς ὁμως

Μιά ἄλλη τραγωδία συνέβει στήν ἐνοριακή ἐκκλησία τῆς Κοιμήσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου Τζακόβικα πού ἐπίσης ἔκαψαν. Οἱ πέντες εὐσεβεῖς καί τόσο θαρραλέες γυναῖκες πού ἔμεναν σ' αὐτή τήν ἐκκλησία ἀπό τόν πόλεμο τοῦ 1999 ἀναγκάστηκαν νά ἐκδιωχθοῦν ἀπό ἐκεῖ. Ἀντίθετα μέ τό γερμανικό, τό Ἰταλικό KFOR μέ τούς στρατιῶτες του, μερικοί ἀπό τούς ὁποίους χτυπήθηκαν,

Οί Μοναχές της Μονής Devic μπροστά στο καμμένο Μοναστήρι τους.

μεινε από την καμμένη εκκλησία και χρησιμοποιώντας αυτό το χώρο για πάρκινγκ.

Ανάμεσα στις εκκλησίες που καταστράφηκαν ήταν επίσης και ο θαυμάσιος Καθεδρικός Ναός Λέβιζα στο Πριζρεν. Πολλές άγιογραφίες ιστορικές καταστράφηκαν από τη φωτιά ανάμεσα στις οποίες ήταν και η περίφημη εικόνα της Ύπεραγίας Θεοτόκου της Έλεούσας, η οποία άγιογραφήθηκε περίπου τόν 12ο αιώνα, πριν ακόμα την αναστήλωση της Έκκλησίας τόν 14ο αιώνα.

μέ πολύ θάρρος ύπερασπίστηκαν την Έκκλησία και τίς γυναίκες, αλλά τελικά υπέκυψαν γιατί οί Άλβανοί αντάρτες ήταν πολλοί περισσότεροι, πάνω από 1.500 όπλισμένοι μέ αυτόματα όπλα, χειροβομβίδες, μολότοφ και σιδερένιους λοστούς. Άργότερα οί Άλβανοί έστρωσαν μέ μπολντόζα όλη τή γύρω περιοχή κατεδαφίζοντας ό,τι απέ-

μενε από την καμμένη εκκλησία και χρησιμοποιώντας αυτό το χώρο για πάρκινγκ.

Ό,τι απέμεινε μετά τήν καταστροφή.

Κόσοβο: Ό καμμένος ναός του Άγίου Γεωργίου.

Ή αδιαφορία και ή αδράνεια όλων αυτών πού έπρεπε νά προστατέψουν τίς σέρβικες εκκλησίες όδήγησαν τόν Έπίσκοπο Ίωαννί-

κιο του Μπουντιμίλ και Νικσίλ νά δηλώσει ότι όπως έγινε πριν από πολλά χρόνια στο παλάτι του Ποντίου Πιλάτου και η αδιαφορία και οι διαφωνίες οδήγησαν το Χριστό στο Γολγοθά, έτσι και τώρα η αδιαφορία του ΝΑΤΟ και οι Άλβανοί τρομοκράτες κατέστρεψαν την ομορφιά των αγιογραφιών του Χριστού στην Λέβιζα και τις μετέτρεψαν σε στάχτη.

Ο επίσκοπος Άρτέμος, ο πνευματικός οδηγός των Σέρβων στο Κόσοβο και μαθητής του Άγιου Ίουστίνου Πόποβιτς έχει κατηγορήσει και τις δύο πλευρές

Κατεστραμμένος ιερός ναός.

για βιαιοπραγίες. Από το 1999 αναγκάστηκε να μπει σε ενεργό δράση στην πολιτική ως ο κυριότερος αντιπρόσωπος, διεθνώς αναγνωρισμένος, για το ποιμνίο του. Αυτή τη χρονιά ο Έπίσκοπος Άρτέμος επισκέφθηκε την Άμερική πάρα πολλές φορές εκ μέρους της εμπόλεμης Έπισκοπής. Έκανε μία ομιλία στις 2 Φεβρουαρίου του 2004 στον Καθεδρικό Ναό του Άγιου Ίωάννου του Βαπτιστή στην Ουάσιγκτον. Στην ομιλία του τόνισε την πνευματική φύση του αγώνα που κάνει το ποιμνίο του, περιγράφοντας όλα όσα υποφέρουν και παρακαλώντας να προσεύχονται

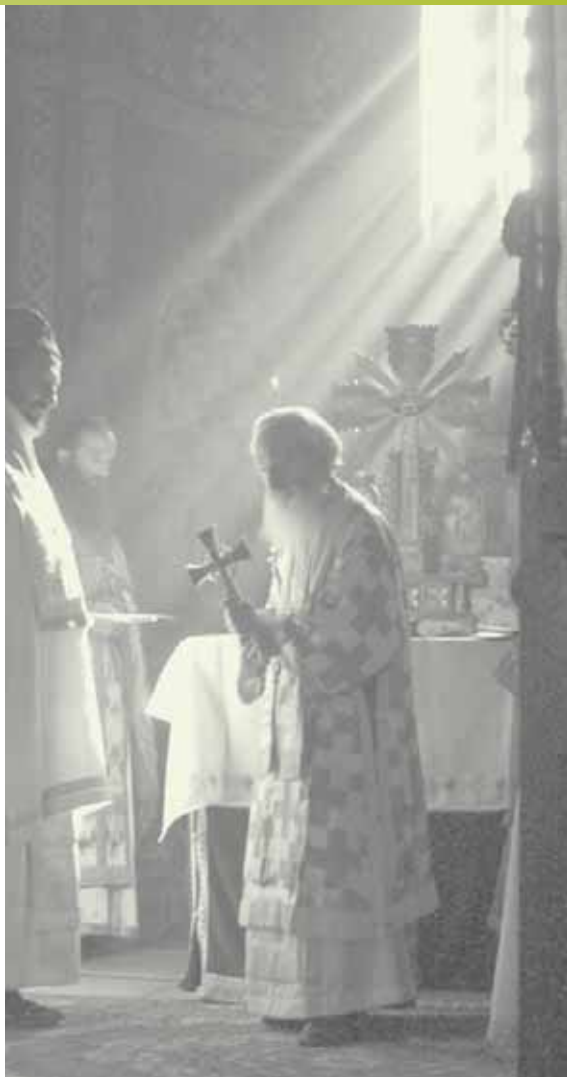
Άπαρηγόρητοι οι εκδιωχθέντες Σέρβοι.

γι' αυτούς. Μετά από τὰ φρικαλέα γεγονότα που ακολούθησαν, δύο μήνες αργότερα, επέστρεψε στην Άμερική και αυτή τη φορά μίλησε γι' άλλη μιὰ φορά σ' ένα πολύ μεγαλύτερο κύκλο, αυτή τη φορά στο Ίνστιτούτο Θρησκευτών και Δημόσιας Πολιτικής. Αυτή η ομιλία για ευνόητους λόγους επικεντρώθηκε στα πολιτικά και πολιτιστικά δρώμενα της κατάστασης στο Κόσοβο, καυτηριάζοντας τόν τρόπο που το ΝΑΤΟ και τὰ Ήνωμένη Ήθνη έχουν

χειριστεί μέχρι τώρα τό ρόλο τους ως ειρηνοποιοί στην περιοχή αυτή.

Θά αφήσουμε τίς φωτογραφίες μέ τίς λεζάντες τους νά μιλήσουν από μόνες τους γιά τήν βαρβαρότητα, τό διαγμό καί τά μαρτύρια πού ἔχει ὑποστεί ἡ Ὅρθόδοξη Σερβία, οἱ Ἐκκλησίες καί τά Μοναστήρια της ἀπό φανατικούς Ἀλβανούς μουσουλμάνους. Ὅταν τήν ἴδια ὥρα εἴμαστε ἔτοιμοι νά τοὺς ἀνεγείρουμε τό τζαμί τους καί τό πολιτιστικό τους κέντρο καί νά τοὺς δώσουμε ἀκόμα καί τίς προδιαγραφές γιά νά δημιουργήσουν τήν πολυπληθῆ πολιτεία τους στήν περιοχή τῆς Παιανίας, τήν ἴδια ὥρα οἱ φωτιές στή Σερβία δέν ἔχουν ἀκόμα σβήσει ἀπό ὄλους αὐτούς πού ζητοῦν ἐλευθερία καί ἀνεξίτηρησκεία, ἀλλά αὐτό ἀπλά εἶναι ἓνα προπέτασμα γιά τά μελλοντικά σχέδια τους ἀκόμα καί στήν Ὅρθόδοξη Ἑλλάδα.

Οἱ προσπάθειες γιά νά ἐπουλωθοῦν ὅσο τό δυνατόν γρηγορότερα οἱ πληγές πού προκάλεσε τό αἱματοκύλισμα στό Κοσσυφοπέδιο, βρῆκαν ἀνταπόκριση ἀπό τήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος. Μέσω τῆς μὴ κυβερνητικῆς ὀργάνωσης τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μέ τήν ἐπωνυμία “Ἀλληλεγγύη” ἀναπτύχθηκε καί ὀλοκληρώθηκε ἓνα σημαντικό πρόγραμμα τό ὁποῖο εἶχε σάν στόχο τήν ἀνοικοδόμηση τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν στό χωριό Ὁζοτζάν, καθῶς καί τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Γκρατσάνιτσα, ἔδρα τῆς Ἐπισκοπῆς Ράσκα καί Πρίζρεν. Ἡ ὀργάνωση αὐτή δημιουργήθηκε τό Μάϊο τοῦ 2002 μέ τήν πρωτοβουλία τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου καί μέ σκοπό νά προσφέρει ἀνθρωπιστική βοήθεια σέ μαρτυρικές περιοχές ἀπό τά Βαλκάνια ἔως τή Μέση Ἀνατολή καί ἀπό τόν Καύκασο ἔως τήν Ἀφρική.

Εἶναι ἄκρως συγκινητικό τό γεγονός ὅτι οἱ Σέρβοι μοναχοί καί μοναχές δηλώνουν ὅτι δέν θά ἐγκαταλείψουν τά Μοναστήρια τους παρόλο πού εἶναι ὀλοσχερῶς κατεστραμμένα ἀπό τήν μανία τῶν Ἀλβανῶν ἀνταρτῶν, ἀλλά θά παραμείνουν ἐκεῖ γιά νά τά ξαναχτίσουν ἀπό τήν ἀρχή δημιουργώντας μέ τή θυσία τους καί τήν πίστη τους τίς προϋποθέσεις γιά νά ξαναχτυπήσουν οἱ καμπάνες καί πάλι στό Κοσσυφοπέδιο καί γύρω ἀπό τοὺς προμαχῶνες τῆς Ὅρθοδοξίας νά βροῦν καταφύγιο οἱ σύγχρονοι Σέρβοι μάρτυρες. Ἄς τοὺς θυμόμαστε πάντα στήν προσευχή μας...

Ἡ ἱστορία τοῦ ΣΤΑΥΡΟΥ

Ο Τίμιος Σταυρός εἶναι τό ἀγιώτατο Σύμβολο τῶν χριστιανῶν. Μόλις δοῦμε τό ἀπλό του σχῆμα πού γίνεται μόνον μέ δύο γραμμές, ἀμέσως μέ πίστη τό προσκυνοῦμε. Κάθε ἄνθρωπος μπορεῖ εὐκόλα νά κάνει τό σημεῖο τοῦ Σταυροῦ, εἴτε στό σῶμα του, εἴτε ἐπάνω σέ ἄλλο, εἴτε πάνω σ' ἓνα τοῖχο ἢ στό νερό ἢ στόν ἀέρα... ἀλλά καί ὀλόκληρη ἢ πλάση εἶναι γεμάτη ἀπό αὐτό τό ἱερό σχῆμα καί θυμίζει στους χριστιανούς τό πάθος τοῦ Χριστοῦ. Φαίνεται στά τέσσερα σημεῖα τοῦ ὀρίζοντα, στίς λεγόμενες σταυρώσεις τῶν δένδρων, στά συμπλέγματα τῶν ἄστρον, στίς σχισμές τῶν βράχων, στό ξεκλάδισμα τῶν ποταμῶν, στά ὀστᾶ τῶν ζώων καί τῶν ψαριῶν, στό δέρμα τῶν φιδιῶν, στά φύλλα τῶν λουλουδιῶν καί νομίζεις ὅτι ὁ Θεός ἔβαλε τό σχῆμα τοῦ σταυροῦ σέ ὅλη τή φύση γιά νά μᾶς τό ὑπενθυμίζει.

Κάθε φορά πού κάνουμε τό σταυρό μας ὁμολογοῦμε καί διακηρύττουμε τήν πίστη μας στήν ἀλήθεια τοῦ Εὐαγγελίου, στόν Ἐσταυρωμένο

καί Ἀνασπάντα Χριστό μας. Δηλώνουμε ὁ καθένας μας προσωπικά ὅτι στή ζωή μας ἀκολουθοῦμε τό παράδειγμα τοῦ Κυρίου μας καί σηκώνουμε ὁ καθένας ἀπό ἐμᾶς τόν σταυρό του, τήν προσωπική του εὐθύνη γιά τή μαρτυρία τοῦ Εὐαγγελίου μέσα στόν κόσμο πού ζοῦμε. Κάνοντας τό σταυρό μας ὁμολογοῦμε τήν πίστη μας, τήν διακηρύττουμε καί ἀντλοῦμε δύναμη γιά τήν καθημερινή μας ζωή.

Ὁ σταυρός εἶναι ὁλόκληρη ἡ ζωή μας. Ὃταν γεννιόμαστε μέ τή βάπτισή μας, μᾶς δίνει ὁ ἱερέας ἕνα σταυρό. Πεθαίνουμε καί πάνω στόν τάφο μας βάζουν πάλι ἕνα σταυρό. Ὁ σταυρός εἶναι ἡ ἀφετηρία καί τό τέρμα τῆς ζωῆς μας.

Εἶναι τό καύχημα καί ἡ σωτηρία μας. Ἀρχεῖ νά βυθίσει κανεῖς ἕνα σταυρό στό νερό κι ἀμέσως αὐτό γίνεται ἁγιασμός. Ὃπως γράφει ὁ ἱερός Χρυσόστομος, ὁ Σταυρός πού ἦταν ὄργανο καταδίκης, ἐγινε ἄξιος τῆς μεγαλύτερης τιμῆς, ἀπό σύμβολο κατακρίσεως ἐγινε μέσο σωτηρίας, ἀπό ὄργανο αἰσχύνῃς καί κολάσεως τώρα ἐγινε ἀφορημὴ δόξας καί τιμῆς. Ὁ σταυρός μας δέν στολίζει μόνο τή φύση, ἀλλά καί τὰ δημιουργήματά μας. Ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι βάλουμε τό σχῆμα τοῦ σταυροῦ παντοῦ, στοὺς τροῦλλους, στά κωδωνοστάσια τῶν ἐκκλησιῶν, στοὺς τάφους, στίς σημαῖες, στά κατάρτια τῶν πλοίων, σέ μέρη ψηλά, στά βουνά γιά νά φαίνεται ἀπό μακριά, στά στολίδια τῶν γυναικῶν, στά ψωμιά, στίς βρυῦσες στά χωριά, καί ὅπως λέει καί πάλι ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, παντοῦ βρίσκεται αὐτό τό σχῆμα, στοὺς ἀρχηγούς καί στό λαό, στίς γυναῖκες καί στοὺς ἄνδρες, στοὺς μοναχοὺς καί στοὺς παντρεμένους, στοὺς δούλους καί στοὺς ἐλεύθερους, στά σπίτια, στίς ἀγορές, στίς ἐρημίες, στοὺς δρόμους, στά βουνά, στίς θάλασσες, στά νησιά, στά πλοῖα, στά κρεβάτια, στά ροῦχα, στά συμπόσια, σέ σκευὴ χρυσά, σέ μαργαρίτες, σέ ζωγραφίες...

Τόν Σταυρό τόν συναντοῦμε ἀρχικά στήν

Παλαιά Διαθήκη τήν ἐποχὴ πού ὁ Μωϋσῆς ὡδήγησε τὸ λαό τοῦ Ἰσραὴλ μακριὰ ἀπὸ τὴν Αἴγυπτο καί ἀπὸ τὴν κυριαρχία τοῦ Φαραῶ. Ὃπως λέει καί ἡ ὕμνολογία τῆς Ἐκκλησίας μας στίς Καταβασίαις “Σταυρόν χαράξας Μωσῆς... τὴν Ἐρυθρὰν διέτεμεν...”. Καθὼς δηλαδή ὁ στρατός τοῦ Φαραῶ κυνηγοῦσε τὸν Μωϋσῆ καί τὸν λαό του, φτάνοντας στὴν Ἐρυθρὰ Θάλασσα, ὁ Μωϋσῆς σημείωσε μέ τὸ χεῖρ του τὸ σημεῖο τοῦ Σταυροῦ, ἄνοιξε ἡ θάλασσα στὰ δύο καί πέρασαν ὡς διὰ ξηρᾶς. Τὰ κύματα γίνανε ὑδάτινα τοίχη καί πέρασαν οἱ Ἑβραῖοι στὴν ἀπέναντι ὄχθη χωρὶς νά βραχοῦν κἄν τὰ πόδια τους. Ὃταν πέρασε καί ὁ τελευταῖος Ἑβραῖος ὁ Μωϋσῆς, χάραξε καί πάλι σταυροειδῶς τὴν θάλασσα, ἡ ὁποία ἔκλεισε πίσω τους.

Τόν σταυρό συναντοῦμε ἐπίσης στήν ἔρημο, ὅταν οἱ Ἑβραῖοι ἀγανακτισμένοι ἐναντίον τοῦ Θεοῦ εἶχαν ἀρχίσει νά ἀπιστοῦν καί ν’ ἁμαρτάνουν καί τότε ὁ Θεὸς ἐπέτρεψε νά βγοῦν τὰ δηλητηριώδη φίδια πού κατέτρωγαν τοὺς Ἑβραῖους καί πέθαιναν κατὰ χιλιάδες. Ἐκεῖνοι οἱ Ἑβραῖοι ἔτρεξαν μετανιωμένοι στόν Μωϋσῆ ζητώντας συγχώρεση γιά τὴν ἀγανάκτησή τους. Τότε ὁ Μωϋσῆς προσευχήθηκε στό Θεό, ὁ Ὃποῖος τοῦ ἔδωσε τὴν ἐντολή νά ἀνέβει στὴν κορυφὴ τοῦ λόφου, νά ὑψώσει ἕνα κοντάρι καί πάνω του νά φτιάξει ἕνα χάλκινο φίδι. Ὃποῖον δάγκωναν τὰ φίδια ἔπρεπε νά γυρίσει καί νά κοιτάζει τὸ ξύλο αὐτό (πού συμβολίζει τὸ Σταυρό) πάνω στό λόφο κι ἔτσι θά σωζόταν καί θά γλίτωνε ἀπὸ τὸ θάνατο.

Ἡ ἱστορία τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, σύμφωνα μέ τὴν Παράδοσή μας, ὅπως μᾶς τὴν ἐξιστόρησαν στὴν Ἱερά Μονὴ Τιμίου Σταυροῦ στὰ Ἱεροσόλυμα καί ὅπως ἔχει ἀγιογραφηθεῖ αὐτὴ ἡ ἱστορία μέσα στό ναὸ τῆς Μονῆς ξεκινᾷ ἀπὸ πολὺ παλαιά. Ἀπὸ τότε πού ὁ Ἀβραάμ φιλοξένησε κάτω ἀπὸ τὴν δρυὶν τοῦ Μαμβροῦ Τρεῖς Ἀγγέλους, πού τὸν ἐπισκέφθηκαν γιά νά δοκιμάσουν τὴ φιλοξενία του. Αὐτοὶ οἱ Τρεῖς Ἄγγελοι ἦταν ἡ Ἁγία Τριάδα, ὁ Πατήρ,

ὁ Υἱὸς καὶ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα πού πάντοτε ὑπῆρχαν καὶ πάντοτε εἶναι μαζί. Ὁ Ἀβραάμ μέ τή γυναίκα του Σάρρα περιποιήθηκαν τούς Τρεῖς Ἀγγέλους οἱ ὁποῖοι, ἀφοῦ εὐλόγησαν τόν Ἀβραάμ καί τήν οἰκογένειά του, ἔφυγαν. Ἄφησαν ὁμως πίσω τους, κατά τήν Παράδοση, τά τρία ραβδιά τους, ὡς εὐλογία, διότι πολύ εὐαρεστήθηκαν ἀπό τήν φιλοξενία τοῦ Ἀβραάμ. Ὅταν ἡ Σάρρα βρῆκε τά ραβδιά μετά ἀπό λίγες ἡμέρες δέν τούς ἔδωσε καμία σημασία καί τά ἔριξε στή φωτιά. Εἶδε ὁμως ὅτι ἐκεῖνα δέν καίγονταν καί ἔβγαζαν μονάχα καπνό. Τά πέταξε στή ἄκρη. Ὅταν ὁ Λῶτ ἔφυγε ἀπό τά Σόδομα κι ἀφοῦ ἡμαρτήσε μέ τίς κόρες του, πῆγε κλαίγοντας νά ζητήσει συγχώρεση ἀπό τόν θεῖο του Ἀβραάμ, ὁ ὁποῖος τοῦ ἔδωσε τά τρία ραβδιά πού τοῦ εἶχαν ἀφήσει οἱ Τρεῖς Ἀγγελοι καί τοῦ εἶπε νά τά φυτέψει σ' ἕνα λάκκο καί νά τά ποτίζει κάθε ἡμέρα μέχρι ν' ἀνθίσουν. Ἄν ἀνθίζαν αὐτό θά σήμαινε πῶς ἡ ἁμαρτία του συγχωρέθηκε ἀπό τὸ Θεό. Ἔτσι ὁ Λῶτ γιά πολλά χρόνια τά ποτίζει μέ νερό πού ἔφερνε ἀπό τόν Ἰορδάνη Ποταμό, μέχρι πού τελικά, μετά ἀπό σαράντα χρόνια ἀνθισαν κι ἔβγαλαν τρία κλαδιά: ἕνα κυπαρίσσι, μία πεύκη καί ἕναν κέδρο εἰς τύπον τῆς Ἁγίας Τριάδος. Ὅταν τὸ δένδρο μεγάλωσε καί οἱ Ἐβραῖοι ἔφτιαχναν τὸ Ναὸ τοῦ Σολομῶντος τὸ διάλεξαν γιά νά τὸ βάλουν σάν κεντρικό δοκάρει στό Ναό. Ἀφοῦ πῆραν τά μέτρα τὸ ἔκοψαν ἀλλά ὅταν πῆγαν νά τὸ τοποθετήσουν εἶδαν πῶς ἦταν μεγάλο καί ἀφοῦ τὸ ἔκοψαν τότε παραδόξως ἔπεσε μικρό. Αὐτὸ ἐπαναλήφθηκε ἀρκετές φορές, μία μίκραινε, μία μεγάλωνε κι ἔτσι δέν μποροῦσαν νά τὸ τοποθετήσουν στό Ναό. Τότε τὸ θεώρησαν κατηραμένο ξύλο λόγω τῆς ἁμαρτίας τοῦ Λῶτ κι ἀποφάσισαν νά τὸ πετάξουν. Ὅταν λοιπὸν ἦρθε ὁ καιρὸς τῆς Σταυρώσεως τοῦ Κυρίου μας θυμῆθηκαν ὅτι εἶχαν πετάξει τὸ κατηραμένο αὐτὸ ξύλο στήν Κοιλιάδα τῶν Κέδρων καί τὸ πῆραν καί σταύρωσαν τόν Χριστό. Καί ὅπως ὁ Θεὸς μέ αὐτὸ τὸ ξύλο πού ἀνθισε ἔδωσε τήν συγχώρεση στό Λῶτ, μέ τὸ ἴδιο ξύλο δόθη-

κε καί σέ ἐμᾶς ἡ ἄφεση τῶν ἁμαρτιῶν μας.

Στὴ Ρωμαϊκὴ ἐποχὴ ὁ Σταυρὸς ἀποτελεῖ τὴν ἐσχάτη τῶν ποινῶν, τὸν ἀτιμωτικότερο θάνατο, τὸν πιὸ ἐξευτελιστικό. Τὴν ἐποχὴ ἐκεῖνη ἦταν φονικό ὄπλο, ἀλλὰ μετά ἀπὸ τὴν Σταύρωση τοῦ Κυρίου μας ἀποτελεῖ γιά ἐμᾶς ἀντικείμενο λατρείας, ἀφοῦ ἐπάνω στό σταυρὸ ἀπλώθηκε τὸ Σῶμα τοῦ Χριστοῦ μας καί χύθηκε τὸ Τίμιο Αἷμα Του, ἐξαγιασθηκε καί μετατράπηκε σέ Τίμιο καί Ζωοποιὸ Ξύλο. Ὅταν τὸ μαντήλι πού σκούπισε τὸν ἰδρώτα του ὁ Ἀπόστολος Πέτρος θαυματουργεῖ, πόσο μᾶλλον τὸ Τίμιο Ξύλο τοῦ Σταυροῦ πάνω στό ὁποῖο ἀπλώθηκε τὸ Σῶμα τοῦ Χριστοῦ μας! Μάλιστα εἶναι τὸ μοναδικὸ Ξύλο πού δέν ἐπιπλέει στό νερὸ ὅπως ὅλα τά ὑπόλοιπα ξύλα, ἀλλὰ βυθίζεται στὸν πάτο. Ἐπίσης μία ἐπιπλέον ιδιότητα τοῦ Τιμίου Ξύλου εἶναι ὅτι ὅταν τὸ ἀκουμπήσεις σέ ἀλεύρι ζυμωμένο μέ νερό, φουσκώνει καί γίνεται ψωμί.

Ὁ Σταυρὸς ἀποτελεῖται ἀπὸ δύο ξύλα, ἕνα κάθετο καί ἕνα ὀριζόντιο. Τὸ κάθετο εἶναι ἡ σκάλα πού ἔνωσε τὴ γῆ μέ τὸν οὐρανό, τὸ Θεὸ μέ τὸν ἄνθρωπο. Τὸ ὀριζόντιο εἶναι οἱ πτέρυγες πού ἔνωσαν καί σκέπασαν ὄλους τούς ἀνθρώπους μαζί. Τὸ κάθετο ξύλο συμβολίζει τὴν ἀγάπη πού ἔχει ὁ Θεὸς πρὸς τὸν ἄνθρωπο καί ὁ ἄνθρωπος πρὸς τὸ Θεὸ καί τὸ ὀριζόντιο τὴν ἀγάπη πού ἐνώνει ὄλους τούς ἀνθρώπους μεταξύ τους, τὸ ἕνα μέ τὸν ἄλλον.

Πρέπει ὁμως τὸν σταυρὸ μας νά τὸν κάνουμε σωστά. Πρῶτα ἐνώνουμε τά τρία μας δάκτυλα, τὸν ἀντίχειρα, τὸ δείκτη καί τὸ μεσοδάκτυλο, καλὰ ἐνωμένα χωρὶς νά ἔχουν μεταξύ τους κενό καί κλείνουμε τά ἄλλα δύο. Βάζουμε τά τρία αὐτὰ δάκτυλα στό μέτωπό μας, δεῦτερον στήν κοιλία μας, τρίτον στὸν δεξιὸ μας ὤμο καί τέταρτον στὸν ἀριστερό. Τότε πραγματικά σημειώνουμε τὸν ἀληθινὸ σταυρὸ ἐπάνω μας. Τὰ τρία δάκτυλα αὐτὰ εἶναι σύμβολο τῆς Ἁγίας Τριάδος, τοῦ Πατρὸς, τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ὁ σταυρὸς σημαίνει: “Κύριέ μου, Ἐσὺ πού εἶσαι στοὺς οὐρα-

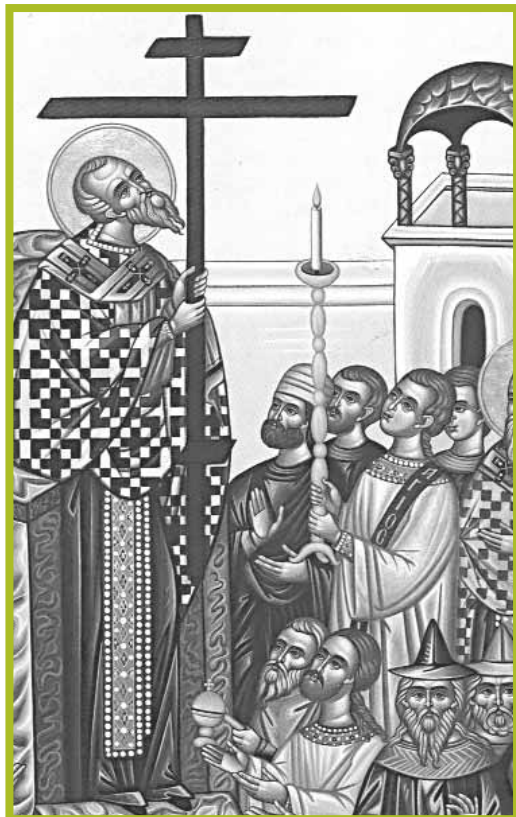

νούς (και άκουμπάμε τά τρία μας δάκτυλα στό μέτωπό μας) και κατέβηκες στή γή (και άκουμπάμε τά δάκτυλά μας στή κοιλία μας), βάλε μας στά δεξιά σου τήν ήμέρα τής Κρίσεως (και άκουμπάμε τά δάκτυλά μας στό δεξί ώμο) και όχι στά άριστερά σου (και άκουμπάμε τά δάκτυλά μας στόν άριστερό ώμο).

Στίς 14 Σεπτεμβρίου γιορτάζουμε τήν ύψωση του Τιμίου Σταυρου. Η ιστορία τής εορτής αυτής είναι ή εξής: Όταν ο Μέγας Κωνσταντίνος νίκησε μέ τό λάβαρο “έν τούτω νικά” τόν αντίπαλό του Μαξέντιο κι έμεινε μονοκράτορας τής Αυτοκρατορίας, προέτρεψε τόν επίσκοπο Ίεροσολύμων Μακάριο νά βρει τόν

Τίμο Σταυρό. Η μητέρα του, Άγία Έλένη, είδε όραμα εκ Θεου που τήν πρόσταξε νά πάει αυτοπροσώπως στους Άγίους Τόπους για νά βρει τόν Σταυρό. Ζήτησε λοιπόν τή συγκατάθεση του γιου της κι έφυγε για τά Ίεροσόλυμα.

Η Παράδοση αναφέρει ότι μετά τήν Σταύρωση του Χριστου μας ο Τίμος Σταυρός και μέ τήν πάροδο του χρόνου, παραχώθηκε μέσα στο λόφο του Γολγοθά. Όταν έφθασε λοιπόν στά Ίεροσόλυμα ή Άγία Έλένη άρχισε νά ψάχνει, αλλά κανείς δέ γνώριζε που βρισκόταν ο λεγόμενος Κρανίου Τόπος όπου σταυρώθηκε ο Χριστός. Όταν τελικά ένας Έβραϊος βρέθηκε νά γνωρίζει τόν λόφο του Γολγοθά δέν ήξερε σε ποιο σημείο ακριβώς του λόφου έγινε ή Σταύρωση. Προσευχήθηκε λοιπόν ή Άγία Έλένη μέ τόν Επίσκοπο Ίεροσολύμων Μακάριο και όλο τό λαό για νά φανερώσει ο Θεός τόν Σταυρό. Και τότε σχίσθηκε ο βράχος του Γολγοθά και άρρητη ευωδία πλημμύρισε τόν τόπο. Από τό σημείο τής σχισμής αναδυόταν ένα φυτό, ο γνωστός σε όλους μας βασιλικός. Τότε ή βασίλισσα συγκεντρώνοντας πλήθος από τεχνίτες και εργάτες έσκαψαν και βρήκαν τόν τάφο του Χριστου και κοντά στον τάφο τρεις Σταυρούς. Λίγο πιο κει βρήκαν τους ήλους μέ τους οποίους καρφώθηκε ο Χριστός στον Σταυρό. Επειδή δέν ήξεραν ποιός από τους τρεις είναι ο δεσποτικός Σταυρός, οικονομησε ο Θεός και καθώς στην πόλη μία άρχοντισσα έπασχε από μία άνιατη ασθένεια ακούμπησαν και τους τρεις σταυρούς επάνω της και ο τρίτος Σταυρός θαυματουργικά τήν θεράπευσε. (βλ. Συναξαριστής, ΙΔ΄ Σεπτεμβριου τ.9ος σελ.308). Όταν άκουσαν όλοι ότι βρέθηκε ο Σταυρός του Χριστου έτρεξαν για νά τόν προσκυνήσουν και νά τόν άσπασθουν. Η Άγία Έλένη για νά μπορέσουν όλοι νά δουν τόν Τίμο Σταυρό έφτιαξε έναν υψηλό θρόνο πάνω στον οποίο άνέβηκε ο Επίσκοπος Μακάριος και παίρνοντας τόν Τίμο Σταυρό τόν ύψωσε, σταυρώνοντας τά τέσσερα σημεία του όριζοντα, όπως ακριβώς κάνουν και οι ιερείς μας σήμερα, ενώ ο λαός

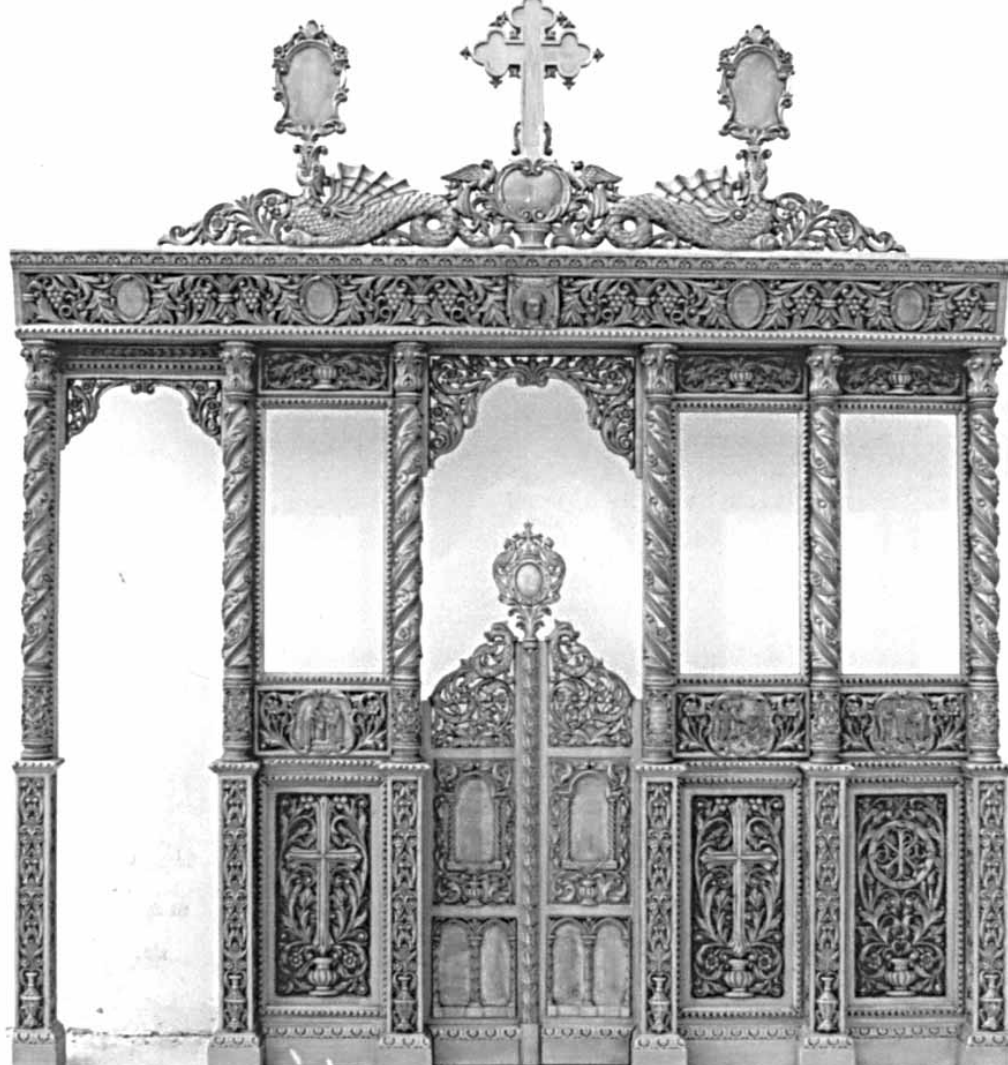
μετά δακρύων προσκυνούσε και ζητούσε τό έλεος του Θεού. Από τότε επικράτησε στίς 14 Σεπτεμβρίου νά γιορτάζουμε τήν Ύψωση του Τιμίου Σταυρου και είναι ήμέρα νηστείας, αφού ο Σταυρός πάντοτε μάς υπενθυμίζει τό πάθος του Χριστού. Όπως ένας άνθρωπος πού κάνει τήν ανακομιδή των λειψάνων του πατέρα, της μητέρας ή του παιδιου του θλιβεται καθώς θυμάται τόν συγγενή του, έτσι κι εμείς οι χριστιανοί καθώς βλέπουμε τόν Τιμο Σταυρό, πάνω στον οποίο ο Χριστός μας θυσιάστηκε για μάς, θλιβόμαστε πού, ενώ Έκείνος για έμας σταυρώθηκε, εμείς ακόμη δέν έχουμε κάνει κάτι για νά Του αποδείξουμε τήν αγάπη μας.

Οι χριστιανοί εκείνη τήν ήμέρα απόλασαν και είδαν τόν ποθούμενο Σταυρό, δόξασαν τόν Θεό και ή Αγία Έλένη διέταξε και τόν προνόσαν στή μέση κατά τό πάχος κι έτσι ο μισός Σταυρός έμεινε στά Ίεροσόλυμα και τοποθετή-

θηκε σέ άσημένα θήκη, ενώ τό άλλο κομμάτι και τούς τίμους ήλους πήρε μαζί της και τά πήγε στον γιό της Μ. Κωνσταντίνο, στην Κωνσταντινούπολη. Έκτισε δέ τόσο στό Γολγοθά όσο και στή Βηθλεέμ, αλλά και στό Όρος των Έλαιων και σέ πολλά άλλα σημεία, Έκκλησίες για νά διαφυλαχθούν οι τόποι όπου έζησε τήν επίγεια ζωή Του ο Κύριός μας Ίησους Χριστός.

Από τήν Γέννηση του Χριστου μας μέχρι τήν εύρεση του Τιμου Σταυρου πέρασαν 326 χρόνια. Ο Τιμος Σταυρός στην Κωνσταντινούπολη παραδόθηκε από τόν Άγιο Κωνσταντίνο, πού τόν υποδέχθηκε με τιμές και τόν προσκύνησε με πολύ πόθο, στον Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως για νά φυλαχθεί στο σκευοφυλάκιο του Πατριαρχείου. Από εκεί ο Τιμος Σταυρός μοιράστηκε τελικά σέ όλον τόν κόσμο ως εύλογία για νά προσκυνείται και νά χαρίζει τήν εύλογία και τήν ίαση σέ όσους με πίστη τόν ασπάζονται και τόν προσκυνούν, ζητώντας τό έλεος του Θεου.

Κι εμείς τόσα χρόνια μετά, κάπου, κάποτε θά είχαμε τήν εύκαιρία και τήν εύλογία νά προσκυνήσουμε τεμάχιο του Τιμου Σταυρου, αλλά κυρίως έχουμε μιá μεγαλύτερη ακόμη εύλογία νά είμαστε τά παιδιά ενός Θεου πού δέ στάθηκε ψηλά στον Ουρανό απλά νά μάς κοιτά, αλλά από τή μεγάλη Του αγάπη και τήν απέραντη λαχτάρα Του για μάς ήρθε στή γη, έγινε από Θεός άνθρωπος και έχυσε τό αίμα Του για έμας. Ποιά είναι ή μεγαλύτερη απόδειξη της αγάπης Του αυτής όταν ένας Θεός θυσιάζεται; Κάνοντας τό σταυρό μας αυτό νά θυμόμαστε, τήν αγάπη Του μέχρι θυσίας. Και ως τόν παρακαλούμε νά σταλάξει έστω μιá ρανίδα αγάπης και στή δική μας σκληρή καρδιά...

Ζητούμε τή βοήθειά σας για νά πάρουμε τό ΤΕΜΠΛΟ στό παρεκκλήσιο τῆς Παναγίας τῆς Γοργοῦπηκούου

Ἀγαπητοί μας ἀδελφοί,

Τό παρεκκλήσιο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας, ἀφιερωμένο στήν Παναγία τή Γοργοῦπηκούου ἔχει τήν ἀνάγκη ὅλων σας. Τό πρῶτο πού θά τοποθετηθεῖ εἶναι τό ξυλόγλυπτο τέμπλο, γι' αὐτό γιά ἄλλη μιά φορά σᾶς παρακαλοῦμε νά μᾶς βοηθήσετε ἀπό τό ὑπέρημα ἢ τό περισσεύμα σας. Καί νά εἶστε βέβαιοι ὅτι τά ὀνόματά σας ὡς κτίτορες τοῦ παρεκκλησίου τῆς Παναγίας μας θά μνημονεύονται στό δίπτυχό μας ἑσαεῖ. Ὅπως οἱ κτίτορες θά βοηθήσουν τό ἐκκλησάκι τῆς Παναγίας μας γιά νά ἀποκτήσει τό τέμπλο του, ἔτσι καί ἡ Παναγία μας ἰδιαίτερα ὡς Γοργοῦπηκούου, γοργά θά προστρέχει στίς ἀνάγκες σας.

Παρακαλοῦμε λοιπόν νά μᾶς βοηθήσετε γιά νά συγκεντρώσουμε τά 20.000 εὐρώ πού κοστίζει τό ὁμορφο, ξυλόγλυπτο τέμπλο τοῦ παρεκκλησίου τῆς Παναγίας τῆς Γοργοῦπηκούου.

Οι "Άγιοι, Κυπριανός καί 'Ιουστίνη

Ἡ μνήμη τους τιμᾶται στίς 2 Ὀκτωβρίου

της, αποφάσισε ν' ἀφιερώσει ολοκληρωτικά τή ζωή της στόν Νυμφίο Χριστό. Μιά μεγάλη δοκιμασία δέν ἄργησε νά τήν βρεῖ ὅταν κάποιος νέος, πού τόν ἔλεγαν Ἀγλαΐδα, βλέποντάς την μία μέρα νά πηγαίνει τήν ἐκκλησία, τήν ἐρωτεύθηκε παράφορα καί προσπάθησε νά τήν ἀποκτήσει γιά ἐκεῖνον. Ἡ Ἰουστίνη ὁμως εἶχε ολοκληρωτικά ἀφιερώσει τή ζωή της στόν Νυμφίο Χριστό καί ἔτσι τόν ἀπέκρουσε μέ ἐπιμονή.

Ὁ Ἀγλαΐδας ὁμως δέν σταματοῦσε τήν προσπάθειά του. Τυφλωμένος ἀπό τήν ἐπιθυμία νά τήν ἀποκτήσει, δέν δίστασε ἀκόμα καί νά ἐπισκεφθεῖ τόν διασημότερο μάγο τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, τόν Κυπριανό, γιά τόν ὁποῖο ἀναφέραμε στήν ἀρχή, ζητώντας του νά κάνει μάγια γιά νά γίνει δική του ἡ Ἰουστίνη.

Ὁ Κυπριανός ζήτησε βοήθεια ἀπό ἕνα φοβερό δαιμόνιο ἀπό ἐκεῖνα πού τόν ὑπηρετοῦσαν. Ἐκεῖνο ἔδωσε στόν Κυπριανό ἕνα ἀγγεῖο καί τοῦ εἶπε νά ραντίσει τό σπίτι τῆς Ἰουστίνης μέ τό περιεχόμενό του, κάτι πού ὁ μάγος ἔκανε ἀμέσως. Ἡ Ἁγία σηκώθηκε στίς 3 τή νύχτα γιά νά προσευχηθεῖ ὅπως συνήθως ἔκανε κι ἐπειδή ἀμέσως ἀνεγνώρισε τό φοβερό σαρκικό πειρασμό πού ἤρθε ἐναντίον της, ἄρχισε νά ψάλλει τούς ψαλμούς τοῦ Δαβίδ ζητώντας ἀπό τόν Κύριο νά τή λυτρώσει. Καί ὅταν ἔκανε τό σταυρό της, τό φοβερό δαιμόνιο τῆς πορνεΐας ἔφυγε καταντροπιασμένο. Αὐτό συνέβει ἄλλες δύο φορές μέ ἀκόμα μεγαλύτερα δαιμόνια πού ἐπικαλέσθηκε ὁ Κυπριανός. Καί τό τελευταῖο ὅταν ντροπιασμένο γύρισε πίσω στό μάγο, τοῦ ὁμολόγησε ὅτι ὅπου τυπωθεῖ τό σημεῖο τοῦ Σταυροῦ οἱ δαίμονες φεύγουν

Ο Ἅγιος Κυπριανός καταγόταν ἀπό μία πλούσια οἰκογένεια Συγκλητικῶν τῆς Καρχηδόνας. Μεγαλώνοντας ἄρχισε ν' ἀσχολεῖται, ὡς εἰδωολάτρης πού ἦταν, μέ τή μαγεία καί σύντομα ἐγίνε ἕνας διάσημος μάγος τῆς ἐποχῆς του.

Ἡ Ἁγία Ἰουστίνη καταγόταν ἀπό τήν Ἀντιόχεια καί ἦταν κόρη ἑνός εἰδωολάτρη ιερέα, τοῦ Αἰδέσιου. Ἄν καί ἦταν εἰδωολάτρισσα κι ἐκεῖνη, εἶχε ψυχή καλοπροαίρετη, γι' αὐτό καί ὅταν ἄκουσε γιά τόν Χριστό ἀπό ἕναν διάκονο, τόν Πραῦλιο, ἀμέσως πίστεψε μέ τήν καρδιά της σ' Ἐκεῖνον.

Ἄρχισε κρυφά νά πηγαίνει στήν Ἐκκλησία τῶν Χριστιανῶν καί σύντομα ἔκανε καί τούς γονεῖς της νά βαπτιστοῦν χριστιανοί. Μάλιστα ὁ Αἰδέσιος ἐγίνε ἀπό ιερέας τῶν εἰδώλων, ιερέας τοῦ Ὑψίστου.

Ἡ Ἰουστίνη μετά τό θάνατο τῶν γονέων

ντροπιασμένοι.

Ὁ Κυπριανός τότε ἄρχισε νά ψάχνει τί εἶχε ἡ Ἰουστίνα πού δέν τήν ἔπιαναν τά μάγια καί μόλις ἔμαθε ὅτι ἦταν Χριστιανή καί μέ τή δύναμη τοῦ Σταυροῦ συνέτριβε κάθε δαμονική ἐνέργεια, κατάλαβε ὅτι ἡ δύναμη τῶν πονηρῶν πνευμάτων μέ τά ὁποῖα συνεργάζονται, ἦταν ἀνίσχυρη μπροστά στους Χριστιανούς. Τότε κατεφρόνησε τούς δαίμονες, ἀποστράφηκε τήν πλάνη του καί πίστεψε στό Χριστό. Ἐκαψε τά μαγικά του βιβλία καί τά εἰδωλά του καί κατέφυγε στόν Ἐπίσκοπο Ἄνθιμο γιά νά ἐξομολογηθεῖ. Βαπτίστηκε καί λίγο ἀργότερα χειροτονήθηκε ἱερέας. Ἐργάστηκε πάρα πολύ γιά νά μεταδώσει τήν πίστη του πού τώρα πιά εἶχε γεμίσει τή ζωή του καί ἦταν ἔτοιμος ἀκόμα καί νά θυσιαστεῖ γιά τόν Χριστό. Ἀργότερα ὁ λαός τόν ἐξέλεξε Ἐπίσκοπο Καρχηδόνας καί στή διακονία τῆς Ἐκκλησίας ὁ Κυπριανός ἔδειξε πραγματικά ἀποστολικό ζήλο. Ἡ φήμη του ἐξαπλώθηκε παντοῦ. Τήν Ἰουστίνη τήν χειροτόνησε διακόνισσα καί ἠγουμένη ἀνάμεσα στίς ἀσκήτριες τῆς ἐποχῆς τῆς.

Ἐκεῖνο τόν καιρό ξεκίνησαν ἀπό τό Βασιλιά Δέκιο διαγωμοί κατά τῶν Χριστιανῶν, οἱ ὁποῖοι συνεχίστηκαν καί ἀπό ἐπόμενους ἡγεμόνες. Γιά τούς εἰδωλολάτρεις ὁ Κυπριανός ἦταν τό ἐπίκεντρο τῶν χριστιανῶν, γι' αὐτό καί τόν ἐξόρισαν γιατί ἐνίσχυε καί προέτρεπε τούς χριστιανούς ἀκόμα καί στά μαρτύρια γιά τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ. Γι' αὐτή τή μεγάλη πνευματική καί ἀποστολική δράση του κάποιοι ἀσεβεῖς κατήγγειλαν στόν κόμητα τῆς Ἀνατολῆς Εὐτόλμιο, ὅτι ὁ Κυπριανός μέ τά λόγια του πείθει τούς Χριστιανούς ν' ἀνοῦνται τούς θεούς τῶν εἰδωλῶν καί μάλιστα προτρέπει σ' αὐτό καί τήν Ἰουστίνη. Τότε ἐκεῖνος κάλεσε τούς Ἁγίους νά ἐμφανιστοῦν ἐνώπιόν του καί ν' ἀπολογηθοῦν. Ἀφοῦ στίς ἐρωτήσεις τοῦ ἡγεμόνα ὁ Κυπριανός ὁμολόγησε ὅτι ἦταν ἀλήθεια ὅσα λέγονταν, ἐκεῖνος διέταξε νά κρεμαστεῖ ὁ Ἅγιος καί νά ξεσκιζέται, ἐνῶ τήν Ἰουστίνη διέταξαν νά τήν δέρνουν στό πρόσωπο καί στά μάτια. Οἱ Ἅγιοι ὑπέμειναν τά βασανιστήρια καί τόν πόνο καί κατόπιν φυλακίστη-

καν. Μετά ἀπό λίγες ἡμέρες πάλι τούς ἔφεραν σέ δεύτερη ἐξέταση καί βλέποντας ἀμετακίνητη τήν ἀγάπη τους γιά τόν Χριστό, ὀργισμένος ὁ ἡγεμόνας διέταξε νά τούςβάλουν σ' ἓνα τηγάρι μέ λάδι πού ἔκαιγε. Ὁ Κυπριανός πρῶτος μέ ἀνδρεία πήδησε μέσα καί βλέποντας τήν Ἰουστίνη νά δειλιάζει μπροστά στό τηγάρι, τήν ἐνθάρρυνε ὑπενθυμίζοντάς της ὅτι νίκησε τό διάβολο μέ τήν πίστη τῆς. Ἔτσι δυναμωμένη μπῆκε κι ἐκεῖνη στή φωτιά. Οἱ δύο Ἅγιοι ὁμως δέν ἐνοιώθαν τή φλόγα καί ὁ ἡγεμόνας γιά νά τούς ἀποδείξει ὅτι μέ μαγικές ιδιότητες δέν καίγονταν, ἔπεσε ὁ ἴδιος μέσα ἐπικαλούμενος τήν βοήθεια τοῦ Δία. Ἔτσι βρῆκε φρικτό θάνατο, ἀφοῦ κάηκε στή φωτιά πού εἶχε ρίξει τούς Ἁγίους. Κάποιος συγγενής τοῦ ἡγεμόνα, ἐξοργισμένος γιά τό θάνατό του, διενέργησε καί ἔστειλαν τούς Ἁγίους στόν Κλαῦδιο Καίσαρα, ὁ ὁποῖος θεώρησε ἀνώφελο νά τούς βασανίσει καί διέταξε νά ἀποκεφαλιστοῦν. Ὅταν τό ἄκουσαν οἱ Ἅγιοι χάρηκαν, γιατί θά ἀξιόνο-νταν νά δώσουν τό αἷμα τους γιά Ἐκεῖνον πού ἔχυσε τό δικό Του Αἷμα στό Σταυρό. Ὁ Ἅγιος Κυπριανός φοβούμενος τήν ἀσθενή γυναικεία φύση, παρακάλεσε τούς δήμιους νά θανατώσουν πρῶτα τήν Ἰουστίνη καί μετά ἐκεῖνον. Ἔτσι ἡ Ἁγία Ἰουστίνη πρώτη καί ὁ Ἅγιος Κυπριανός ἀμέσως μετά, δέχθηκαν τό στεφάνι τοῦ μαρτυρίου πού τούς κατέστησε γνήσιους μιμητές τοῦ Κυρίου τους πού τόσο ἀγάπησαν καί ἀκολούθησαν ὅταν Τόν γνώρισαν, σέ διαφορετική στιγμή ὁ καθένας.

Ὅταν ἀποκεφάλιζαν τόν Ἅγιο Κυπριανό, κάποιος Θεόκτιστος πού περνοῦσε ἀπό ἐκεῖ μέ τό ἄλογό του, ἀναφώνησε: “Ἄδικα θανατώνεται αὐτός ὁ δίκαιος ἄνθρωπος!”. Τότε ἓνας συνακόλουθος τοῦ ἡγεμόνα, γυρίζοντας μέ τό ἄλογό του σκότωσε κι ἐκεῖνον. Ἔτσι ἓνας τρίτος μάρτυρας προστέθηκε καί ἔδωσε ἐκεῖνη τήν ἡμέρα τό αἷμα του γιά τό Χριστό καί γιά τήν Σταυρική Του θυσία...

Οἱ Ἅγιοι Κυπριανός καί Ἰουστίνη ἔχουν τήν Χάρη ἀπό τόν Κύριο νά διαλύουν κάθε μαγική τέχνη καί δαμονική προσβολή στους ἀνθρώπους.

Ἅγιος ΑΝΘΙΜΟΣ

τῆς Χίου

Ὁ Θαυματουργός

Ὁ Ἅγιος Ἄνθιμος, ἰδρυτὴς καὶ κτήτωρ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας τῆς Βοήθειας, στὴ Χίο.

Ο Ἅγιος Ἄνθιμος γεννήθηκε τὴν 1η Ἰουλίου τοῦ 1869 στὰ Λειβάδια τῆς Χίου. Στὸ Ἅγιο Βάπτισμα, ἔλαβε τὸ ὄνομα Ἀργύριος. Οἱ γονεῖς του, Κωνσταντῖνος καὶ Ἀγγελιώ Βαγιάνου, φτωχοὶ ἄνθρωποι, μὰ εὐσεβεῖς καὶ μὲ καλὴ καρδιά, ἀνέθρεψαν μὲ δυσκολίες τὰ δύο τους παιδιά, τὸ Νικόλα καὶ τὸν Ἀργύρη. Γι' αὐτὸ καὶ ἀναγκάστηκαν νὰ σταματήσουν τὸ μικρὸ τους γιὸ ἀπὸ τὸ σχολεῖο, ὅταν χρειάστηκαν βοήθεια γιὰ νὰ ἐξασφαλίζουν τὰ πρὸς τὸ ζῆν. Ὁ μικρὸς Ἀργύρης,

παρόλο πὺ δὲν ἀγαποῦσε ιδιαίτερα τὸ Σχολεῖο καὶ τὰ γράμματα, πρόθυμα ὑπάκουσε στὴν ἐκκληση τῶν φτωχῶν γονιῶν του. Ἦταν ἓνα παιδί διαφορετικὸ ἀπὸ τὰ ἄλλα τῆς ἡλικίας του. Τοῦ ἄρεσε νὰ συζητᾶ σοβαρά, ἀλλὰ παράλληλα ἦταν ἓνα παιδί πολὺ ἀγαπητὸ καὶ ξεγνοιαστο ὅταν βρισκόταν μὲ ἄλλα παιδιά.

Ἀπὸ πολὺ μικρὸς μπῆκε στὸν ἀγῶνα γιὰ τὴν ἐπιβίωση, καθὼς τὸν ἔστειλε νῆ μητέρα του μ' ἓνα καλάθκι μὲ χόρτα νὰ τὰ πουλήσει στὴν πλατεία τῆς πόλεως... Ἔτσι λοιπὸν, ξεκινοῦσε τὸ βαρὺ χεῖμῶνα, πολὺ πρωῖ, μὲ τὸ καλάθκι του στὸ χέρι κατηφορίζοντας στοὺς χιονισμένους δρόμους. Στεκόταν στὴν πλατεία καὶ ἔτρεμε ἀπὸ τὸ κρῦο, ἀλλὰ ὑπομονητικὰ καὶ ἀγόγγυστα περιμένε νὰ πουλήσει τὰ χόρτα του... Μετὰ, κουρασμένο, παγωμένο καὶ βουρκομένο, καθὼς πονοῦσε ἀπὸ τὸ τσουχερὸ κρῦο, ἔπαιρνε τὸ δρόμο τοῦ γυρισμοῦ, ἐνῶ ἡ μητέρα του τὸν περιμένε μὲ λίγο ζεστὸ νερὸ γιὰ νὰ ξεπαγώσουν τὰ χερᾶκια του. Σὲ ἡλικία 8 ἐτῶν, τὸν ἔστειλαν κοντὰ σ' ἓναν τσαγκᾶρη νὰ μάθει τὴν τέχνη του, ὁ ὁποῖος τοῦ μάθαινε καὶ γιὰ τὸ Θεὸ καὶ τὰ μονοπάτια τῆς ἀρετῆς...

Κάθε Κυριακὴ, ὁ μικρὸς Ἀργύρης πῆγαινε γιὰ νὰ ἐκκλησιαστῆι στὸ Μοναστήρι τῶν Ἁγίων Νικίτα, Ἰωσήφ καὶ Ἰωάννου. Ἐκεῖ γνώρισε τὸν Ἅγιο Νεκτά-

ριο, ιεροδιάκονο τότε, ὁ ὁποῖος μετὰ ἀπὸ μιά συζήτηση πού εἶχε μέ τόν 8χρονο Ἀργύρη, εἶπε στό Γέροντα τῆς Μονῆς, Παχώμιο: “Βλέπετε Γέροντα, αὐτό τό παιδί; Μιά μέρα θά γίνει Ἅγιος”. Ἡ προφητεία τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου, φυσικά ἐμπληρώθηκε!

Ὁ νεαρός Ἀργύρης, σέ ἡλικία 17 ἐτῶν, ἀποφάσισε νά γίνει μοναχός. Ἔτσι, ἀναχώρησε γιά τό Μοναστήριον τῶν Ἁγ. Πατέρων, τοῦ Γερόντος καί πνευματικοῦ του πατέρα Παχωμίου, στό Προβάτειο Ὅρος. Ἐκεῖ, μέ πολύ ζῆλο, ἄρχισε νά ἀγωνίζεται σκληρά μέ ὄπλα του, τή νηστεία, τήν προσευχή καί τήν ὑπακοή στό Γέροντά του. Ἀργότερα, ζήτησε ἀπό τό Γέροντά του Παχώμιο, τήν εὐλογία νά χτίσει δύο μικρά κελλάκια σέ κάποιο ἐρημικό πατρικό του χωραφάκι, γιά νά συνεχίσει ἐκεῖ τοὺς ἀσκητικούς του ἀγῶνες. Ἐκεῖ, ἀντιμέτωπος πολλές ἐπιθέσεις τοῦ μισόκαλου ἐχθροῦ, ὁ

ὁποῖος μέ διαφορετικές πανουργίες θέλησε νά γκρεμίσει τό νεαρό ἀσκητή ἀπό τό πνευματικό του ὕψος. Ἄλλοτε, τοῦ ἐμφανίζοταν σάν κασιόικα, ἀνεβαίνοντας στή στέγη τοῦ κελλιοῦ του, ἄλλοτε ἔσειε ὀλόκληρο τό κελλί του, φώναζε καί γλεντοῦσε. Προσπαθοῦσε νά τοῦ προκαλέσει φόβο γιά νά τόν ἀποκάμει. Ἀλλά ὁ Ἅγιος, δέν λύγισε. Εἶχε κοντά του πάντοτε μιά εἰκόνα, πού τοῦ εἶχε δώσει ἡ μητέρα του καί ἦταν τῆς γαργιάς του. Ὁ ἴδιος τήν εἶχε ὀνομάσει: “Παναγία ἡ Βοήθεια”. Ἡ Παναγία μας, πάντοτε τόν ἔσωζε καί τόν βοηθοῦσε στίς

φανερές ἐπιθέσεις τοῦ διαβόλου.

Τό 1910, κατόπιν προτροπῆς τοῦ ἀναδόχου του, πῆγε στό Ἀδραμύτιον, ὅπου ὑποκιύπτοντας στό θέλημα τοῦ Θεοῦ, χειροτονήθηκε Διάκονος καί τήν ἐπομένη, στίς 8 Νοεμβρίου, Ἰερέας στόν Ι.Ν. Ἁγ. Ἄννης στό Κορδελιό τῆς Σμύρνης.

Τό 1911, ἐπισκέφθηκε τό Ἅγιον Ὅρος, περπάτησε ἀπ’ ἄκρη σ’ ἄκρη καί γνώρισε ὅλους τοὺς μοναχοὺς καί τοὺς ἀσκητές, συλλέγοντας ἀπό τήν ἀρετή τους.

Τό 1912, ἐπέστρεψε στή Χίο καί μέ δική του θέληση, ἀνέλαβε ἐφημέριος στό Λεπροκομεῖο τῆς Χίου. Ἐκεῖ, ἡ κατάσταση ἦταν ἀπό ὅλες τίς πλευρές ἀπελπιστική καί ἡ γεμάτη ἀγάπη καρδιά του, ἤθελε νά βοηθήσει ὅσο μπορούσε, αὐτοὺς τοὺς πονεμένους καί βασανισμένους ἀνθρώπους. Πρόσφερε, μιά ἡλιαχτίδα ἐλπίδας καί φωτός, μέ τήν ἐξομολόγηση, τή Θεία Κοι-

νανία, στή σκοτεινή ζωὴ τῶν λεπρῶν. Στάθηκε δίπλα τους, γιατρεύοντας πρῶτα ἀπ’ ὅλα, τήν ψυχὴ τους.

Οἱ ἀσθενεῖς, ἔγιναν μάρτυρες τῶν θαυμαστῶν σημείων, πού ἡ πίστη τοῦ Ἁγίου διενεργοῦσε. Οἱ προσευχές του, χάριζαν τήν θεραπεία σέ πολλοὺς, ἔδιωχναν δαιμόνια! Μιά φορά, κάποιος παραπονέθηκε στόν Ἅγιο, ὅτι ἕνας ποντικός τρώει τά φυτίλια ἀπὸ τό καντήλι τῆς Παναγίας. Ὁ Ἅγιος τοῦ εἶπε: “Μὴ στεναχωριέσαι, ἡ Παναγία θά πιάσει τόν κλέφτη”.

Τήν ἐπόμενη ἡμέρα, τήν ὥρα πού λειτουρ-

γοῦσε, ἕνας ποντικός βγαίνει στό καντήλι κι ἀρχίζει νά τρώει τό φυτίλι. Τότε, ἕνα ἀόρατο χέρι, τόν βουτάει καί τόν κρατάει στόν ἀέρα. Ὅταν ὁ Ἅγιος τελείωσε τήν προσκομιδή, πῆγε ἀπό κάτω καί εἶπε στόν ποντικό: “Ἐλα, φτάνει, κατέβα κάτω”. Ἐκεῖνος ὑπακούοντας, ἀνέβηκε στόν ὦμο του καί ἀφοῦ ὁ Ἅγιος τόν ἐπέτιμησε μέ καλοσύνη λέγοντάς του νά μὴ βροῖσει τήν τροφή του στήν Ἐκκλησία, ἔφυγε τρεχάτος καί οὐδέποτε ἐμφανίστηκε πάλι.

Ἀργότερα, τό 1912, μέ προτροπή πολλῶν μοναζουσῶν πού σώθηκαν ἀπό τό διωγμό πού ὑπέστησαν οἱ Χριστιανοί τῆς Μ. Ἀσίας ἀπό τοὺς Τούρκους, ξεκίνησε νά χτίζει ἕνα μικρό μοναστηράκι γιά νά στεγάσει αὐτές τίς ψυχές πού τόν εἶχαν πνευματικό τους πατέρα καί καθοδηγητή.

Τό 1928, ἔκανε μόνος του τό σχέδιο τῆς Μονῆς καί ἔβαλε θεμέλια. Μέ πολύ κόπο καί μόχθο, ξεκίνησαν οἱ ἀδελφές μέ τόν Ἅγιο νά ἀνεγείρουν τό Μοναστήρι. Ὅλη τή νύχτα, ἐτοιμάζαν τά ὑλικά γιά νά τά βροῦν ἔτοιμα οἱ ἐργάτες καί νά συνεχίσουν τήν ἐργασία τους. Ὁ Ἅγιος, δούλεψε πολύ σκληρά γιά τή Μονή, φυτεύοντας δένδρα καρποφόρα γιά νά τρέφονται οἱ μοναχές. Μέσα σέ δύο χρόνια, χτίστηκε ἡ Μονή στή Χίο καί ὀνομάστηκε, “Παναγία ἡ Βοήθεια”. Σιγά-σιγά, οἱ μοναχές ἔγιναν 70, ὅλες ὑπό τήν πνευματική προστασία καί καθοδήγηση τοῦ Ἁγίου. Ὅλες οἱ μοναχές πού τόν ἔζησαν, ἔχουν πάμπολλες μαρτυρίες χαραγμένες στήν καρδιά τους ἀπό τά θαύματα πού ἐπιτελοῦσε ὁ Ἅγιος, ὅσο ἦταν ἀκόμα ἐν ζωῇ! Πόσες φορές συνομίλησε μέ ἀγγέλους, ἀκόμη καί μέ τήν ἴδια τή Θεοτόκο, πού τόσο πολύ ἀγαποῦσε... Οἱ διδασχές καί οἱ πολύτιμες συμβουλές του, καταγράφηκαν σέ βιβλία καί διαφωτίζουν μέχρι καί σήμερα, τίς διψασμένες ψυχές.

Κάποτε, ἐνῶ βρισκόταν στήν τραπεζαρία τῆς Μονῆς, ὁ Ἅγιος σηκώθηκε καί βιαστικός καί τρομαγμένος πετάχθηκε ἔξω, φωνάζοντας δυνατά στοὺς ἐργάτες πού

Τό κελλίκι τοῦ Ἁγίου Ἀνθίμου.

Φωτογραφία τοῦ Ἁγίου κοντά στόν τάφο του ὅταν τόν ἐτοιμάζε.

έσκαβαν μέ δυναμίτη μέσα στό βουνό: “Παντελή η η η... Φύγετε γρήγορα από’ κεί πού είστε!” Έκείνοι, τό έκαναν γρήγορα καί απορημένοι καί σέ λίγο τό βουνό πού βρισκόταν λίγα λεπτά πριν, έσκασε κι έπεσε! Τρομαγμένοι, έπεσαν στά πόδια του ευχαριστώντας τον πού τούς έσωσε.

Μία από τίς μοναχές διηγείται ότι, κάποια μέρα καί ενώ ό Άγιος καθόταν στό κρεβατάκι του καί είχε αποκοιμηθεί, είδε έναν Άγγελο μπροστά από τόν Άγιο πού τού έίπε: “Άνθιμε, ακολουθή με!”. Ό Άγιος άνοιξε τά μάτια του, κοίταξε τόν Άγγελο καί κάτι σάν μιά λευκή σκιά βγήκε από μέσα του καί τόν ακολουθήσε. Μετά από λίγο οί μοναχές τόν σκούνταγαν γιά νά τόν ειδοποιήσουν γιά τήν τράπεζα, αλλά εκείνος δέν συνεχόταν, ήταν σάν να άπουσίαζε! Μετά από μία ώρα συνήλθε καί ψυθίρισε: “Δόξα σοι ό Θεός! Τούς έσωσες Παναγία μου!”. Οί μοναχές τόν ρώτησαν τί συνέβει αλλά εκείνος απέφυγε νά πει κάτι παραπάνω.

Μετά από ένα μήνα, ένας νέος πού ήταν καπετάνιος έτρεξε συγκλονισμένος καί έπεσε κλαίγοντας μπροστά στά γόνατά του Άγίου λέγοντας: “Σ’ ευχαριστούμε Άγιέ μας Γέροντα πού μās έσωσες!”. Ό Άγιος άπάντησε ότι δέν ήταν εκείνος, αλλά ή Παναγία.

Κατόπιν προτροπής της ήγουμένης ό καπετάνιος διηγήθηκε στίς Μοναχές ότι, καθώς ταξίδευαν στόν άκeanό έπεσαν σ’ ένα φοβερό κυκλώνα από όπου ήταν άδύνατο νά ξεφύγουν. Πάλευαν μέ τά κύματα καί τό σφοδρότατο άνεμο χωρίς έλπίδα. Έκείνος τότε άπελπισμένος έβγαλε μιά εικόνα του Άγίου Γέροντα πού είχε πάντα επάνω του φωνάζοντάς του: “Σώσε μας Άγιε Άνθιμε!”. Αμέσως τότε είδε τόν Άγιο Άνθιμο πάνω από τό πλοίο καί τού φώναξε: “Μή φοβάσαι παιδί μου!”. Καί πήρε τό πλοίο πετώντας τό ένα μίλι μακριά από τόν κυκλώνα!”. Έτσι σώθηκαν. Πόσα τέτοια θαυμαστά είχαν νά διηγηθούν οί μοναχές πού τόν έζησαν!

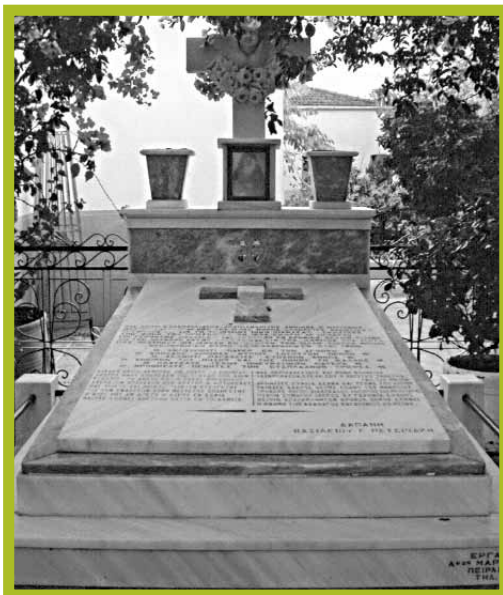
Τό 1960, ό Άγιος άρρώστησε βαριά καί ό ίδιος παρηγοούσε τίς μοναχές καί τά πνευματικά του παιδιά, λέγοντάς τους ότι ήρθε ή ώρα

πού ό Κύριος τόν καλούσε ν’ αναχωρήσει από αυτή τή ζωή.

Στίς 15 Φεβρουαρίου 1960, 10 λεπτά πριν παραδώσει τήν άφιερωμένη στό Θεό ψυχή του, άκούστηκε μιά γλυκιά φωνή: “Άνθιμε, έλα παιδί μου στό Χριστό σου, πού τόσο Μέ δίψασες”. Έκείνος, προσήλωσε τά μάτια του εκεί από όπου άκούστηκε ή φωνή καί άφου φωτίστηκε τό πρόσωπό του, άνεχώρησε γιά νά συναντήσει τόν Άγαπημένο του Ίησου Χριστό, πού τόσο πολύ άγάπησε καί νά συγκατοικήσει αιώνα μαζί Του...

Μακάρι οί ευχές του καί οί πρεσβείες του νά μās συνοδεύουν πάντα γιά νά μιμηθούμε τήν άγάπη του...

Λίγο πιό έξω από τήν πόλη της Χίου, συναντά κανείς τή Μονή “Παναγίας της Βοήθειας” πού έχτισε ό Άγιος Άνθιμος καί πού σήμερα εγκαταβιώνουν αρκετές μοναχές, υπό τή σκέπη καί τήν εύλογία του Άγίου Ίδρυτου της Μονής. Έκει βρίσκεται ή κάρα του Άγίου, ό τάφος του, αλλά καί ή ζωντανή παρουσία διαμέσου των πολλων θαυμάτων πού καθημερινά έπιτελεί σέ όσους προστρέχουν στή χάρη του. Τόν Άγιο, ιδιαίτέρως επικαλούνται οί άτεκνες γυναίκες καί εκείνος τούς χαρίζει τό ποθούμενο.

Ό τάφος του Άγίου.

“Όταν ἡ ψυχὴ ἀρρωσταίνει ἀπὸ κατάθλιψη...”

Πάρα πολλοὶ ἄνθρωποι υποφέ-
ρουν ἀπὸ κατάθλιψη. Ἀκόμα κι
ἂν ὅλα πηγαίνουν καλά, ἀκόμα
κι ἂν ἔχουν τὰ πάντα στή ζωή
τους, ἀκόμα κι ἂν δέν στερήθη-
καν ποτέ καί τίποτα. Κι ὁμως... Ὑπάρχουν ἄνθρωποι
πού ἀκόμα καί τότε κάτι τοῦς λείπει. Ἐνα μεγάλο κενό
ὑπάρχει μέσα τους, τοῦς διακατέχει τόσο πολύ πού δέν
μποροῦν νά γελάσουν, νά χαροῦν, νά σταθοῦν στή ζωή.

Ἄραγε γιατί ἐνῶ κάποιος ἔχει τὰ πάντα, ἀκοῦς
ἀπὸ τό στόμα του τίς λέξεις “νοιώθω θλίψη, υποφέρω
ἀπὸ μελαγχολία, μένω μόνος καί κλαιώ, ἐκεῖ πού
γελάω ξαφνικά παγώνει τό χαμόγελο καί τό βλέμμα
μου χάνεται...” καί τόσες ἄλλες ἐκφράσεις πού δεί-
χνουν τό μέγεθος μιᾶς θλίψης ἀνεξήγητης ἴσως, ἀλλά
ὑπαρκτῆς.

Τό μυστικό κρύβεται στίς λέξεις “ἔχω τὰ πάντα”.
Ἐξαρκᾶται τό τί σημαίνει γιά σένα νά ἔχεις τὰ πάντα.
Συνήθως λέμε θέλω νά ἔχω αὐτό ἢ ἐκεῖνο, ἀνάλογα ἂν
ἀφορᾷ κάποιο πρόσωπο ἢ κάτι ὑλικό ἢ ἀκόμα καί
κάποια ιδιότητα ἢ ἐπάγγελμα. Καί τότε θά εἶμαι εὐτυ-

χισμένη ἢ εὐτυχισμένος. Ὅμως δέν
λαμβάνουμε ὑπ’ ὄψη κάτι πολύ σημα-
ντικό:

ὍΤΙ ΕΧΟΥΜΕ ΨΥΧΗ.

Γι’ αὐτό καί ὄχι μόνο ὅταν χάσου-
με κάτι πού εἶχαμε ἢ ὅταν δέν μπορέ-
σουμε νά ἀποκτήσουμε κάτι πού θά
θέλαμε, ἀλλά ἀκόμα κι ἂν τὰ ἔχουμε
ὅλα, νοιώθουμε πολλές φορές τὰ
πάντα νά σκοτεινιάζουν γύρω μας:
Ἄγνοοῦμε τήν ὑπαρξή τῆς ψυχῆς μας.

Τή λέξη “ψυχή” τή χρησιμοποιοῦμε
πολύ συχνά στό καθημερινό μας λεξι-
λόγιο:

- “Ἀπό τὰ βάθη τῆς ψυχῆς μου σοῦ
εὔχομαι...”

- “Πόνεσε ἡ ψυχή μου βλέποντας
αὐτό τό θέαμα!”

- “Γιατί μοῦ φέρεσαι ἔτσι; Ἐγώ δέν
ἔχω ψυχή!” καί πολλές ἄλλες ἐκφρά-
σεις. Καί μέ σθένος ὑπερασπιζόμαστε

τά “δικαιώματα τῆς ψυχῆς μας”, τά συναισθημάτα μας, χωρίς νά θέλουμε ποτέ κανέναν νά μᾶς πληγώσει. Καί στό τέλος εἴμαστε ἐμεῖς οἱ ἴδιοι πού πληγώνουμε τήν ψυχή μας. Γιατί ὅπως λέει καί ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος “κανείς δέν μπορεί νά σέ βλάψει ἄν ἐσύ ὁ ἴδιος δέν βλάψεις πρῶτα τήν ψυχή σου”.

Ἀλλά δυστυχῶς ξεχνοῦμε ὅτι ἀπό ἐκεῖ, ἀπό τήν ψυχή μας προέρχεται καί ἡ θλίψη. Τό σῶμα μας δέν λυπᾶται. Κι ἄν δέν λυπηθεῖ, δέν πονέσει ἡ ψυχή μας, τό σῶμα μας δέν ἀντιδρᾷ.

Αὐτή ἡ ψυχή εἶναι πού δέν ικανοποιεῖται μόνο μέ τά γήινα, ἀλλά ψάχνει καί ἐπειδή εἶναι πλασμένη ἀπό τόν Ἰδιο τό Θεό ἀναζητᾷ τόν Πλάστη, τόν Πατέρα τῆς, τόν Δημιουργό τῆς...

Ἐκτός ἀπό τό σῶμα, ὁ καθένας μας ἔχει καί μία ψυχή. Μία και μοναδική, πού δέν ἀντικαθίσταται μέ τίποτα, δέν ἀνταλλάσσεται μέ τίποτα καί ἄν τή χάσει κανείς, δέν μπορεί νά βρεῖ ἄλλη. Καί ὅπως λέει καί ὁ Ἅγιος Ἰωάννης “Ἄν χάσεις χρήματα, μπορείς νά δώσεις χρήματα. Τό ἴδιο θά συμβεῖ ἄν χάσεις τό σπίτι σου, τά ζῶα σου, ὀτιδήποτε ἔχεις”. Μπορεῖς δηλαδή νά τά ἀποκτήσεις ξανά. “Ἄν ὁμως χάσεις τήν ψυχή σου, ἄλλη ψυχή δέν θά μπορέσεις ν’ ἀποκτήσεις, ἀλλά καί ἄν ὁ κόσμος εἶναι ὅλος δικός σου, καί ἄν εἶσαι βασιλιάς τῆς οἰκουμένης, δέν θά μπορέσεις ἔστω κι ἄν πληρώσεις ὅλα ὅσα ἔχεις μαζί μέ τήν Οἰκουμένη ὁλόκληρη, ναί δέν θά μπορέσεις νά ἀγοράσεις ἔστω καί μία ψυχή!”

Καί γιά νά τό καταλάβουμε καλύτερα μᾶς λέει ὅτι μέχρι καί γιά τό σῶμα, ἄν ὑποθέσουμε ὅτι κάποιος ἔχει μιᾶ ἀνίατη ἀσθένεια, ὅ,τι καί νά δώσει, καί χρήματα καί ἐπιταγές καί πόλεις ὁλόκληρες, δέν μπορεί νά ἀγοράσει ἕνα καινούργιο σῶμα, πόσο μᾶλλον μία ψυχή.

Ὁ Θεός μᾶς τά ἔδωσε ὅλα διπλά: δύο μάτια, δύο αὐτιά, δύο χέρια· καί τό ἔκανε αὐτό γιατί ἕάν τό ἕνα ἀπό τά δύο ὑποστῆ κάτι, νά μποροῦμε νά ἐξυπηρετηθοῦμε ἀπό τό ἄλλο. Ψυχή ὁμως μᾶς ἔδωσε μόνο μία...”.

Ἄν λοιπόν τήν τσαλακώσουμε, τήν παραπετάξουμε, τήν παραμελήσουμε τότε τί θά μᾶς δώσει ἐκείνη; Θλίψη, δυσφορία, ἕνα κατρακύλισμα. Γι’ αὐτό καί ἡ ψυχή πού πέφτει μέσα στήν ἀπελπισία μπορεί νά φτάσει μέχρι τόν πάτο καί δέν σταματᾷ μέχρι νά καταστραφεῖ.

Καί τό σίγουρο εἶναι ὅτι μέσα σ’ ὅλα αὐτά ἡ ψυχή κουράζεται. Γιατί εἶναι πλασμένη γ’ ἄλλα. Φανταστεῖτε κάποια ψυχή πού ἔχει παραδοθεῖ στήν κρεπάλη, στήν ἔντονη ζωή μέ μεθύσια, ναρκωτικά, τσιγάρο καί τόσα ἄλλα... Ὑπάρχουν στιγμές πού ἡ ψυχή αὐτή νοιώθει αὐτό πού δείχνουν ἡ λέξεις “Φτάνει πιά!” “Κουράστηκα!” “Βαρέθηκα πιά!” Γιατί καταπιέζεται τότε ἡ ψυχή. Δέν εἶναι ἐλευθερή. Καί ὅσο καί ἄν ἀκούγεται παράξενο οἱ ὄροι τῆς ἐλευθερίας ἀντιστρέφονται σέ ὅσους νομίζουν ὅτι ἐλευθερία εἶναι νά κάνεις τά πάντα, χωρίς φραγμό, χωρίς ὄριο, χωρίς μέτρο. Τότε εἶσαι δεσμευμένος. Τότε πολύ σύντομα θά κορεστεῖ καί ἡ δική σου ψυχή καί θ’ ἀκούσεις κι ἐσύ τόν ἑαυτό σου νά λέει: “Δέ μέ γεμίζει τίποτα... τά βαρέθηκα ὅλα!”

Καταλήγοντας, αὐτό πού θέλει ἡ ψυχή εἶναι ὁ ΘΕΟΣ. Γιατί Ἐκεῖνος τήν ἔπλασε καί Ἐκεῖνος μόνο ξέρει νά τήν κάνει εὐτυχισμένη.

Πόσες φορές ὅταν σοῦ δείχνουν ἀγάπη, ὅταν αισθάνεσαι ὅτι ἀγαπᾷς καί νοιώθεις ὅλα τά ὁμορφα συναισθήματα μέσα στήν ψυχή σου γίνεσαι χαρούμενος ἄνθρωπος καί γεμίζεις;

Ξέρεις γιατί; Γιατί ὁ Θεός εἶναι Ἀγάπη. Καί ἡ Ἀγάπη εἶναι ὁ Θεός. Ὅταν νοιώθεις τό σκίσημα τῆς ἀγάπης νοιώθεις τό Θεό. Γιατί εἶναι ἡ ΤΕΛΕΙΑ ΑΓΑΠΗ. Καί ἄν θέλεις νά ξεκουράσεις τήν ψυχή σου, γνώρισε τήν ἀγάπη καί νά εἶσαι σίγουρος ὅτι θά γνωρίζεις καί τό Θεό. Ὁ Θεός μᾶς ἔδωσε τό σῶμα πλασμένο ἀπό τή γῆ, γιά νά τό ἀνεβάσουμε κι αὐτό στόν Οὐρανό καί ὄχι ἐξ αἰτίας τοῦ σώματος νά γκρεμίσουμε τήν ψυχή στή γῆ...

Καλή ξεκούραση...

Μεταλλαγμένα Προϊόντα

Ο κίνδυνος στο πιάτο μας...

Η μεταλλαγμένη απειλή.

Η γενετική μηχανική δίνει τη δυνατότητα κατασκευής νέων φυτών, ζώων και μικροοργανισμών που δέν μπορούν να προκύψουν μέσα από κάποια φυσική διαδικασία αναπαραγωγής, παρβαίνοντας στο DNA. Οί γνώσεις που έχουμε μέχρι σήμερα για τή συμπεριφορά τους, αλλά και τίσ επιπτώσεις τους στο φυσικό περιβάλλον και τήν υγεία είναι ελάχιστες. Μέ απλά λόγια λοιπόν, έν άγνοια μας, συμμετέχουμε στο μεγαλύτερο πείραμα που έγινε ποτέ στον πλανήτη.

Οί μεταλλαγμένοι οργανισμοί, μπορούν να διασταυρωθούν μέ φυσικούς οργανισμούς και να αναπαρραχθούν, να μεταναστεύσουν και να μεταφραθούν, μέ απρόβλεπτες και ανεξέλεγκτες συνέπειες. Ή απελευθέρωση των μεταλλαγμένων οργανισμών στο περιβάλλον είναι μιά μη αντιστρεπτή διαδικασία: δέν υπάρχει τρόπος να τούς “άποσύρουμε” όταν διαπιστώσουμε τίσ όποιες άρνητικές επιπτώσεις τους. Ή γενετική ρύπανση άποτελεί ίσως τή

μεγαλύτερη άπειλή για τό βιοποικιλότητα.

Έκατομμύρια πολίτες, εμονες και οργανώσεις σέ όλόν κόσμο είναι αντίθετοι (pdf) μέ τήν απελευθέρωση των μεταλλαγμένων οργανισμών στο περιβάλλον και τή χρήση τους στα τρόφιμα και άνησυχούν για τίσ πιθανές επιπτώσεις.

Τά γενετικά μεταλλαγμένα προϊόντα δέν είναι πίο γευστικά, πίο θρεπτικά, πίο φθηνά ή πίο άποδοτικά άπό τά φυσικά. Δημιουργούνται, παράγονται και προσοθούνται στήν άγορά μέ μοναδικό κριτήριο τό οικονομικό συμφέρον των πολυεθνικών των μεταλλαγμένων.

Οί πολυεθνικές των μεταλλαγμένων πιέζουν για τή μαζική απελευθέρωση των προϊόντων τους και τή χρήση στήν τροφική άλυσίδα. Οί εταιρείες, αλλά και οί κυβερνήσεις που προσοθούν τά μεταλλαγμένα επιδιώκουν να σταματήσουν κάθε προσπάθεια για τόν περιο-

ρισμό των προϊόντων τους και τη δημιουργία νομοθεσίας που θα ελέγχει τους μεταλλαγμένους οργανισμούς και θα δίνει τη δυνατότητα τόσο στους καταναλωτές όσο και στους αγρότες να επιλέξουν. Και ο λόγος είναι απλός: η συντριπτική πλειοψηφία των καταναλωτών καθώς και αγρότες σε όλο τον κόσμο είναι έντελως αντίθετοι στην απελευθέρωση μεταλλαγμένων οργανισμών στο περιβάλλον και στη χρήση τους στα τρόφιμα.

Γενετικά τροποποιημένα τρόφιμα: Κίνδυνος ή όχι για την υγεία του ανθρώπου;

Γενετικά μεταλλαγμένος οργανισμός είναι ένας ζωντανός οργανισμός, ο οποίος δημιουργήθηκε τεχνητά αλλοιώνοντας τη γενετική του ταυτότητα με την προσθήκη ή και με την αφαίρεση γονιδίων που προέρχονται από οργανισμούς που ανήκουν σε έντελως διαφορετικά είδη.

Ποιός όμως ο σκοπός της απελευθέρωσης γενετικά τροποποιημένων οργανισμών στο περιβάλλον μέσα από την καλλιέργειά τους; Είναι μία απλά εμπορική κίνηση ή μία λύση στην καταπολέμηση της πείνας και μία προσπάθεια για την προστασία των καλλιεργειών; Ο άνθρωπος έχει επέμβει στο γενετικό

κώδικα των προϊόντων αυτών, με σκοπό τη μεγιστοποίηση της παραγωγής τους. Βέβαια, αποβλέπει και στη μεγιστοποίηση της άντοχης τους σε δύσκολες καιρικές συνθήκες και στην παραγωγή καλύτερων ποικιλιών φυτών. Λέγεται ότι με αυτόν τον τρόπο, θα μπορούσαμε να αντιμετωπίσουμε τον υπερπληθυσμό του πλανήτη μας. Παράλληλα όμως, υπάρχουν και οι πιθανοί κίνδυνοι με κυριότερους: την πιθανότητα ανάπτυξης αλλεργιών, την αλλοίωση της φυσικής χλωρίδας με μη προβλέψιμες συνέπειες, τη μείωση της βιοποικιλότητας, την πιθανή επανεμφάνιση ξεχασμένων ασθενειών, αλλά και την συγκέντρωση της παραγωγής στα χέρια λίγων πολυεθνικών εις βάρος του αγροτικού λαού.

Πολλές απόψεις έχουν ακουσθεί, αλλά λίγα στοιχεία από κλινικά αποτελέσματα έχουν δημοσιευθεί και αυτά ασαφή. Όποτε κανείς δεν μπορεί να πει κατηγορηματικά και με απόλυτη βεβαιότητα ότι οι εφαρμογές της βιοτεχνολογίας αποτελούν βελτίωση ή απειλή για την ποιότητα ζωής, γιατί πρόκειται για μία κατάσταση εν εξελίξει.

Η αναμφισβήτητη κοινωνική αντίδραση τουλάχιστον στην Ευρώπη, θα ήταν ενδεχομένως μικρότερη αν μπορούσε να τεμηρωθεί ότι το πρόβλημα της ασθένειας των “τρελών αγελάδων” θα μπορούσε να είχε αποφευχθεί αν είχε χρησιμοποιηθεί γενετική βιοτεχνολογία για την παραγωγή ζωοτροφών στη θέση της “κανιβαλικής” ανακύκλωσης.

Γεγονός είναι όμως ότι τα “επιτεύγματα” της γενετικής μηχανής και της βιοτεχνολογίας εξελίσσονται ερήμην των καταναλωτών που βρίσκονται μπροστά σ’ ένα φαινόμενο με απρόβλεπτες και ανεξέλεγκτες συνέπειες, χωρίς να μπορεί να σχηματίσει αντικειμενική γνώμη.

Τά πρώτα γενετικά τροποποιημένα τρόφιμα δημιουργήθηκαν στις ΗΠΑ τό 1983 και αυτά ήταν δενδρύλλια καπνού που ήταν ανθεκτικά στα αντιβιοτικά. Από τότε, η επιστήμη της βιοτεχνολογίας έχει δημιουργήσει πολλά μεταλλαγμένα, όπως:

- ➔ Καλαμπόκι και σόγια που θα χρησιμοποιούνται για την παραγωγή λαδιού με λιγότερα κορεσμένα λίπη.
- ➔ Πατάτες με χαμηλά λιπαρά και μεγάλη περιεκτικότητα σε άμυλο που θα άποροφοϋν λιγότερο λάδι στο τηγάνισμα.
- ➔ Ρύζι, με μεγάλη περιεκτικότητα σε λυσίνη.
- ➔ Φρούτα και λαχανικά με υψηλά επίπεδα βιταμινών C, E, καθώς και Β-καροτίνης (συστατικά που συμβάλλουν προληπτικά στην καταπολέμηση χρόνιων ασθενειών).
- ➔ Φυτά ανθεκτικά στα καταστροφικά έντομα και ζιζάνια.
- ➔ Φυτά ανθεκτικά στην ξηρασία.
- ➔ Γευστικότερες ντομάτες όλο το χρόνο που έχουν φυσιολογική γεύση και άρωμα.

Στήν Ελλάδα, το πρώτο μεταλλαγμένο προϊόν που πήρε άδεια για πειραματική καλλιέργεια ήταν ντομάτα της εταιρείας Zeneca, που είχε υποστεί τροποποίηση για επιβράδυνση της ωρίμανσης. Μετά ακολουθήσε η άδεια για καλλιέργεια μεταλλαγμένου βαμβάκιου της εταιρείας Monsanto που εμφανίζει έντομοκτόνο δράση και άντοχη σε ζιζανιοκτόνο της ίδιας εταιρείας. Μετά το βαμβάκι, ήταν η σειρά του μεταλλαγμένου καλαμποκιού της εταιρείας Χελλασίντ για λογαριασμό της Agrevo. Στή συνέχεια έχουμε τα μεταλλαγμένα ζαχαρότευτλα που έχουν υποστεί τροποποίηση, ώστε να παρουσιάζεται αυξημένη άντοχη σε ζιζανιοκτόνα συγκεχυμένων εταιρειών.

Τά μεταλλαγμένα προϊόντα λοιπόν, άργα και σταθερά, “τρυπώνουν” στη διατροφή μας. Άγαπημένα μας προϊόντα, όπως σοκολάτες, μπισκότα, σνάκ, σάντουιτς, γλυκά, πίτες, παιδικές τροφές κλπ, μπορεί να περιέχουν μεταλλαγμένη σόγια ή καλαμπόκι, ως βασικά συστατικά ή πρόσθετα (π.χ. λεκινθίνη, γλυκόζη, άμυλοσιρόπια, ζελατίνη, φρουκτόζη κλπ).

Σύντομα θα δούμε στο τραπέζι μας:

Κρέας, με ανθρώπινο γονίδιο. Τό γενετικά τροποποιημένο πρόβατο, με τό όνομα “Tracy” περιέχει στό γενετικό του κώδικα τό ανθρώπινο γονίδιο που παράγει τήν

οϋσία άλφα-1-Αντιθρεψίνη. Τό γενετικά τροποποιημένο γουρούνι με ανθρώπινες αυξητικές ορμόνες, γίνεται γιγάντιο, τό κρέας του περιέχει λιγότερο λίπος, πάσχει όμως άπό τήν εξασθένηση του άνοσοποιητικού συστήματος.

Γάλα άγελάδας με ανθρώπινο γονίδιο.

Μεταβιβάζοντας στόν γενετικό κώδικα βοδιού τό ανθρώπινο γονίδιο που παράγει τήν πρωτεΐνη “λακτοφερίνη” ή όποια περιέχεται στό μητρικό γάλα, τό γάλα των άγελάδων που γονιμοποιήθηκαν άπό τό βόδι αυτό, περιέχουν στό γάλα τους αυτή τήν πρωτεΐνη.

Κοτόπουλα με γονίδια μωσαριού. Είναι κοτόπουλο, γενετικά τροποποιημένο ώστε να παράγει τήν αυξητική ορμόνη των μωσαριών, να γίνεται μεγαλύτερο και να περιέχει λιγότερο λίπος.

Σπαράγγι, με γονίδια άρουραίου. Με τήν χρήση γονιδίου άρουραίου τό σπαράγγι γίνεται ανθεκτικό στα ζιζανιοκτόνα.

Ντομάτες με γονίδια ψαριού. Τροποποιημένες, οι ντομάτες γίνονται ανθεκτικές στό κρύο, ώστε να μπορούν να καλλιεργηθούν και στις βόρειες χώρες.

Πατάτες με γονίδια σκορπιού. Οι πατάτες εμπλουτίζονται με τά γονίδια του σκορπιού που παράγουν τό δηλητήριο του, ώστε να γίνονται πιο ανθεκτικές στα διάφορα έντομα. Τό δηλητήριο, θά βρϊσκειται, φυσικά, και στις πατάτες.

Άλαχο με γονίδια βακτηρίων. Τό λάχανο εμπλουτίζεται με τά γονίδια του δηλητηριώδους *Baccillus Thuringensis* που τό προστατεύουν άπό τίς κάμπιες.

Κάπου εδώ, εύλογα γεννιέται τό ερώτημα:

Τελικά τί είναι άκίνδυνο και τί πρέπει να τρώμε; Σε κάθε περίπτωση πάντως, είναι δικαίωμα όλων να γνωρίζουν αν ένα τρόφιμο είναι ή όχι γενετικά τροποποιημένο. Ίσως ή επιστροφή σε παραδοσιακότερες μορφές διατροφής, να βοηθούσε. Ένας βασικός κανόνας παραμένει ή μικρότερη κατανάλωση κρέατος, ή μεγαλύτερη ποικιλία στα τρόφιμα.

www.Greenpiace.gr/www.natural diet.gr

ΑΓΑΠΗ ΚΑΛΠΟΠΟΥΛΟΥ

“...Σας ευχαριστούμε για τό καταπληκτικό περιοδικό που βγάζετε. Αυτό τό περιοδικό δέν τό διαβάζουμε, αυτό τό περιοδικό τό ζοϋμε!” Σας παρακαλώ νά γράψετε αυτά τά λόγια ὅπως τά εἶπα. (ἡ κυρία Ἀγάπη μᾶς εἶπε τηλεφωνικά τά ἀνωτέρω λόγια μέ τή θερμή παράκληση νά τά δημοσιεύσουμε. Τήν εὐχαριστοῦμε θερμά.)

ΣΤΡΑΤΗΣ-ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΜΑΖΙΔΗΣ ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΑΤΤΙΚΗΣ

Ἀγαπημένες ἐν Χριστῷ ἀδελφές,
Εἶχα τήν χαρά κατά τό πανηγύρι τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς νά ἐπισκεφθῶ τό περίπτερό σας γιά νά κάνω κάποια ἀγορά. Μέσα στή σακκούλα ἔβαλε ἡ μοναχή καί ἕνα φυλλάδιο ἐνημερωτικό γιά τή Μονή σας. Εἰλικρινά θαύμασα τό ἔργο σας. Φαίνεται πώς ὁ Ἅγιος Νεκτάριος σᾶς προσέχει ἰδιαίτερος. Ἀπαρνηθήκατε τά κοσμικά καί τούς πειρασμούς/παγίδες τοῦ πονηροῦ καί ἐπιτελεῖτε ἕνα θεάρεστο ἔργο. Σας παρακαλῶ νά μέ γράψετε στό περιοδικό σας...

Μιά ἀπάντηση στά λόγια σας...

Ἡ στήλη αὐτή ὅπως ξέρετε φιλοξενεῖ τά δικά σας λόγια, λόγια συμπαράστασης καί ἀγάπης γιά τήν προσπάθειά μας. Ὁ λόγος πού τά δημοσιεύουμε δέν εἶναι γιατί ἐγκολπωνόμαστε τά ἐπαινετικά σας λόγια. Τά δημοσιεύουμε μόνο καί μόνο γιατί αὐτή ἡ στήλη σᾶς ἀνήκει.

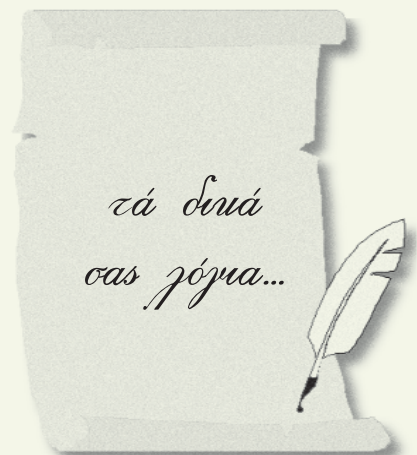
Εὐχαριστοῦμε μέσα ἀπό τά βάρη τῆς καρδιάς μας γιά τά τόσο μεγάλα λόγια σας. Καί τά λέμε μεγάλα, γιατί αὐτό πού δείχνουν δέν εἶναι ὅτι ἐμεῖς κάνουμε κάτι μεγάλο, ἀπεναντίας, ἀλλά φανερόνουν ὅτι ἐσεῖς ἔχετε μεγάλη προαίρεση καί καθαρή καρδιά καί ὁ σπόρος πού πέφτει στό εὐφορο ἔδαφος τῆς ψυχῆς σας καρποφορεῖ καί συγκινημένοι μᾶς γράφετε τίς τόσο ὁμορφες ἐπιστολές σας. Σας εὐχαριστοῦμε...

ΙΩΑΝΝΟΥ ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΑΓΡΙΝΙΟ

Πρός περιοδικό ΜΟΝΑΧΙΚΗ
ΕΚΦΡΑΣΗ

Πολυαγαπημένο μου περιοδικό,
Μέσα ἀπό τό σημερινό μου γράμμα θά ἤθελα νά σοῦ πω δυό τρία λόγια εὐχαριστίας γιά τό ὑπέροχο περιεχόμενό σου. Εἶσαι ἕνα περιοδικό θησαυρός, ἕνα περιοδικό πού φωτίζει καί μορφώνει τό σύγχρονο κόσμο, σε μιά ἐποχή ὑλοφροσύνης καί ἑξάλλης ζωῆς. Εἶσαι θά μπορούσα νά πῶ ἕνας φωτεινός φάρος πού φωτίζει τίς ἀνθρώπινες ψυχές καί τίς ὀδηγεῖ στά ἀσφαλῆ λιμάνια τῆς μητέρας Ἐκκλησίας μας, καί σέ εὐχαριστοῦμε πολύ γι' αὐτό. Οἱ Μοναχές τῆς Ἱερᾶς καί σεβάσμιμης Μονῆς Ἁγίου Νεκταρίου καταβάλλουν κάθε προσπάθεια γιά νά ἐμπλουτίσουν τό περιεχόμενό σου. Εὐχομαι νά συνεχίσεις τῆς κυκλοφορία σου καί ὑπόσχομαι ἀπό τά βάρη τῆς ψυχῆς μου νά σέ διαδόσω σέ ὄσους περισσότερους χριστιανούς ἀναγνώστες πανελλαδικά, καί αὐτοί μέ τή σειρά τους καί σέ ὑπόλοιπους.

Σέ εὐχαριστοῦμε πολύ

Χρυσοκεντημένη ΠΕΤΣΕΤΑ

για τό πρόσφορο σέ σχήμα φακέλλου ἢ πεισέτας

“Όσοι θέλετε τήν πετσέτα για τό πρόσφορο μπορείτε νά μᾶς τήν παραγγείλετε στό τηλέφωνο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας **26340-44391 (πρωῖ 9-2 καί ἀπόγευμα 6-9)** για νά σᾶς τήν ἀποστείλουμε.

Η Ἱερὰ Μονή μας διαθέτει πολύ ὁμορφες πετσέτες για πρόσφορο. Χρυσοκεντη-

μένες σέ λευκό βαμβακερό, μέ ἀνεξίτηλες χρυσοσκλωστές, σέ σχήμα φακέλλου για νά μπαίνει μέσα τό πρόσφορο καί νά τό πηγαίνετε εὐπαρουσίαστα στήν Ἐκκλησία.

Τό πρόσφορο, πού θά γίνει Σῶμα Χριστοῦ, πρέπει πολύ προσεκτικά καί μέ προσευχή, ὅπως εἴπαμε καί σέ προηγούμενο τεῦχος μας, νά παρασκευάζεται καί σέ εἰδική πετσέτα προσφόρου νά προσφέρεται στήν Ἐκκλησία για τήν προσκομιδή.

φτιάξαμε
Κομποσχοίνια
μέ τό κλαδί τῆς ἐλιάς

Ἐνάμεσα στά κομποσχοίνια πού φτιάχνουμε προσθέσαμε ἕνα ἀκόμα, πού τό στολίζει ἕνα ἀσημένιο κλαδί ἐλιάς, τό σύμβολο τῆς Ἀθήνας καί τῆς εἰρήνης.

ΓΝΗΣΙΟ ΘΥΜΙΑΜΑ (Λιβάνι)

Η παρασκευή αλλά και η χρήση του θυμιάματος άφορα τόν Θεό εις τόν Ὅποιον πρέπει νά προσφέρουμε πάντα τό καλύτερο. Γι' αὐτό γιά τήν κατασκευή τοῦ θυμιάματος χρησιμοποιοῦμε τά καλύτερα ὑλικά, πρώτης ποιότητας καί μέ τόν παραδοσιακό ἀγιορείτικο τρόπο πού χρόνια τώρα κατασκευάζεται τό γνήσιο λιβάνι, ἀλλά καί μέ προσευχή καί προσοχή ἡ Ἱερά Μονή μας κατασκευάζει γνήσιο θυμίαμα σέ πολλά ἀρώματα:

ΧΕΡΟΥΒΙΚΟ, ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟ, ΓΑΡΔΕΝΙΑ, ΜΥΡΟ, ΤΕΡΙΠΕΜ ΜΥΡΟ ΤΟΥ ΣΑΡΩΦ, ΒΗΘΛΕΕΜ, ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙ, ΒΙΟΛΕΤΤΑ, ΑΓΡΙΟΛΟΥΛΟΥΔΟ, ΝΥΧΤΟΛΟΥΛΟΥΔΟ, ΣΤΑΥΡΟΛΟΥΛΟΥΔΟ ΚΑΙ ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΟ

Τό θυμίαμα αὐτό τό χρησιμοποιοῦμε στίς ἀκολουθίες μας, ἀλλά καί τό διαθέτουμε στούς πιστούς πού μᾶς τό ζητοῦν καί τό στέλνουμε ταχυδρομικῶς. Ὅσοι θέλετε μπορεῖτε νά ἀπευθύνεσθε στήν Ἱερά Μονή μας γιά νά σᾶς ἀποστείλουμε θυμίαμα.

2 ΝΕΑ ΑΡΩΜΑΤΑ: ΣΤΑΥΡΟΛΟΥΛΟΥΔΟ & ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΟ

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπion σου...

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓ. ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ ΤΡΙΚΟΡΦΟ ΔΩΡΙΔΟΣ
330 56 ΕΥΠΑΛΙΟ ΤΗΛ. 26340 - 44391
(9.00-2.00 τό πρωΐ καί 6.00-9.00 τό ἀπόγευμα)

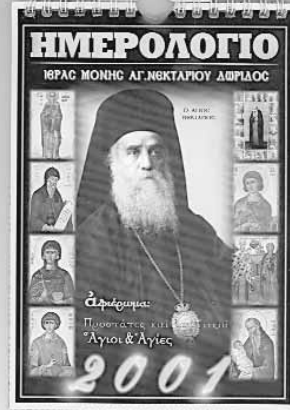
ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΜΑΣ

Ἡ Ἱερά Μονή μας κάθε χρόνο ἐκδίδει ἓνα πολύ ὄμορφο, ἀλλά κυρίως χρήσιμο ἡμερολόγιο, τό ὁποῖο γίνεται ἀνάσπαστο. Εἶναι ἐγχρωμο, ἀδιάβροχο καί εἶναι κρεμαστό καί ἐπιτραπέζιο. Κάθε χρόνο εἶναι ἀφιερωμένο σέ κάποιο θέμα. Γιά τό 2005 τό θέμα τοῦ Ἡμερολογίου μας εἶναι οἱ ἅγιοι πού πρῶτοι ἔδωσαν τή ζωή τους γιά τόν Χριστό καί μαρτύρησαν.

Στό ἡμερολόγιό μας ἀναγράφονται καθημερινά ὅλες οἱ νηστεῖες καί εἶναι πολύ χρήσιμο σέ ὅλους τούς χριστιανούς γιά νά γνωρίζουν σύμφωνα μέ τούς Κανόνες τῆς Ἐκκλησίας μας πότε ἀρχίζουν οἱ νηστεῖες καί τί τρώμε κατά τή διάρκειά τους. Ἐπειδή κάθε χρόνο τό Ἡμερολόγιό μας ἐξαντλεῖται γρήγορα, γι' αὐτό θά σᾶς παρακαλοῦσαμε ἐγκαιρῶς νά μᾶς τηλεφωνήσετε γιά νά τό προμηθευθεῖτε.

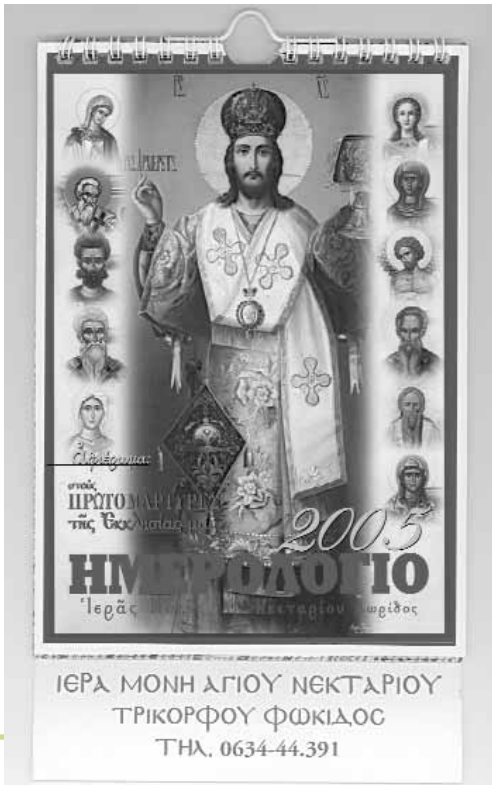

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ
ΤΡΙΚΟΡΦΟΥ ΦΩΚΙΔΟΣ
ΤΗΛ. 26340.44391

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ
ΤΡΙΚΟΡΦΟΥ ΦΩΚΙΔΟΣ
ΤΗΛ. 0634-44.391

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ 2005

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ
ΤΡΙΚΟΡΦΟΥ ΦΩΚΙΔΟΣ
ΤΗΛ. 0634-44.391

Ζητεῖστε ἐγκαιρᾶ

τό Ἡμερολόγιο τῆς Ἱεράς
Μονῆς μας γιά τό 2005.

Εἶναι ἀφιερωμένο στούς
Πρωτομάρτυρες καί ὅπως
κάθε χρόνο ἀναγράφονται
σέ αὐτό ὅλες οἱ νηστεῖες
τῆς Ἐκκλησίας μας.

τηλ. 26340-44391

Σᾶς προσκαλοῦμε ὅλους στήν Πανήγυρη τῆς Μονῆς μας

ΤΡΙΤΗ 9 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ έορτή τοῦ ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ

Ἀγαπητοί μας ἀδελφοί, στίς **9 Νοεμβρίου**, ἡμέρα Τρίτη, πανηγυρίζουμε τόν προσάτη τῆς Μονῆς μας Ἅγιο Νεκτάριο τόν θαυματουργό. Στή Μονή φυλάσσεται **τεμάχιο λειψάνου τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου** καθώς καί ἡ **εἰκόνα του**, πού **ἀγιογράφησε ὁ ἀνηψιός του Ἀναστάσιος Κεφαλᾶς** καί αὐτήν τήν ἡμέρα ἐκτίθονται σέ προσκύνημα τῶν πιστῶν.

Σᾶς περιμένουμε κοντά μας γιά νά τιμήσουμε μαζί καί νά συνοεορτάσουμε τόν θαυματουργό Ἅγιο μας Νεκτάριο.

Τό πρόγραμμα τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν ἔχει ὡς ἐξῆς:

Δευτέρα 8 Νοεμβρίου:

5.30 μ.μ. Πανηγυρικός Ἑσπερινός μετ' ἀρτοκλασίας καί θείου κηρύγματος.

Τρίτη 9 Νοεμβρίου:

7.30 π.μ. Πανηγυρική Θεία Λειτουργία μετ' ἀρτοκλασίας καί θείου κηρύγματος.

10.30 π.μ. Λιτάνευσις τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνας καί τῶν ἁγίων Λειψάνων τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου.

11.00 π.μ. Θά προσφερθεῖ καφές καί κέρασμα στούς προσκυνητές.

Ἀπό τήν Ἀθήνα διοργανώνεται ἐκδρομή μέ πούλμαν ἀπό τήν κ. Ἐλένη Ἀλεξοπούλου τηλ. 210 - 97.38.478

ΜΟΛΙΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ

τό **BIBΛΙΟ**

μέ τή βιογραφία του

Άγιου

ΙΩΑΝΝΗ
ΜΑΞΙΜΟΒΙΤΣ

του
Θαυματοργού

Με βαθεία συγκίνηση και μέ αισθημα
εϋθύνης του ιερού καθήκοντος τής γνω-
στοποίησης ενός νέου Άγιου των καιρών
μας, παραδίδουμε τό νέο βιβλίο πού
έκδόσαμε μέ τόν τίτλο:

“ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΞΙΜΟΒΙΤΣ
**Έπίσκοπος Σαγγάης και Σάν Φραν-
σίσκο, ό θαυματοργός”.**

Είνα ένα σύνολο από μαρτυρίες
άνθρώπων πού γνώρισαν και έζησαν
από κοντά τόν Άγιο Ιωάννη και έγιναν
αυτόπτες μάρτυρες τής αγιότητάς του
και των θαυματοργών έπεμβάσεών του.

Στό βιβλίο αυτό αναφέρονται 100
μαρτυρίες από τά πρώτα θαύματα του
Άγιου Ιωάννη.

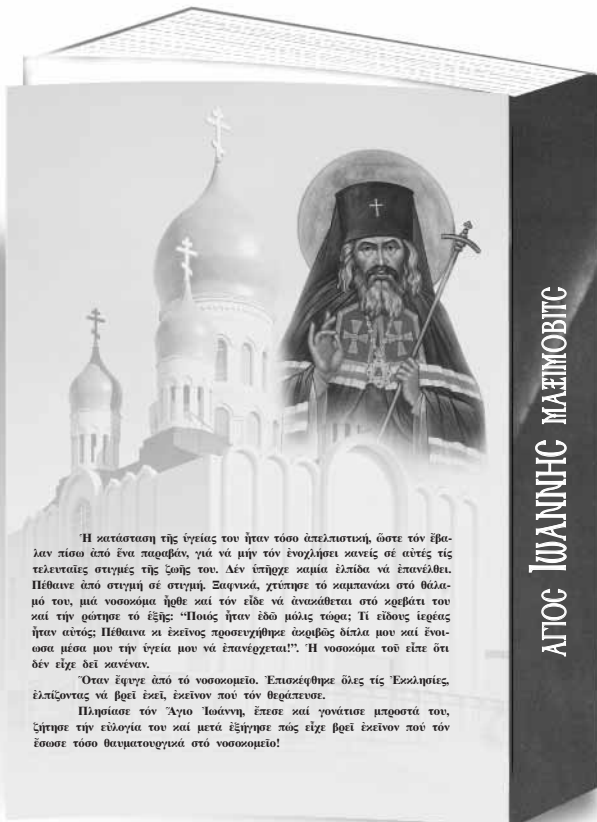
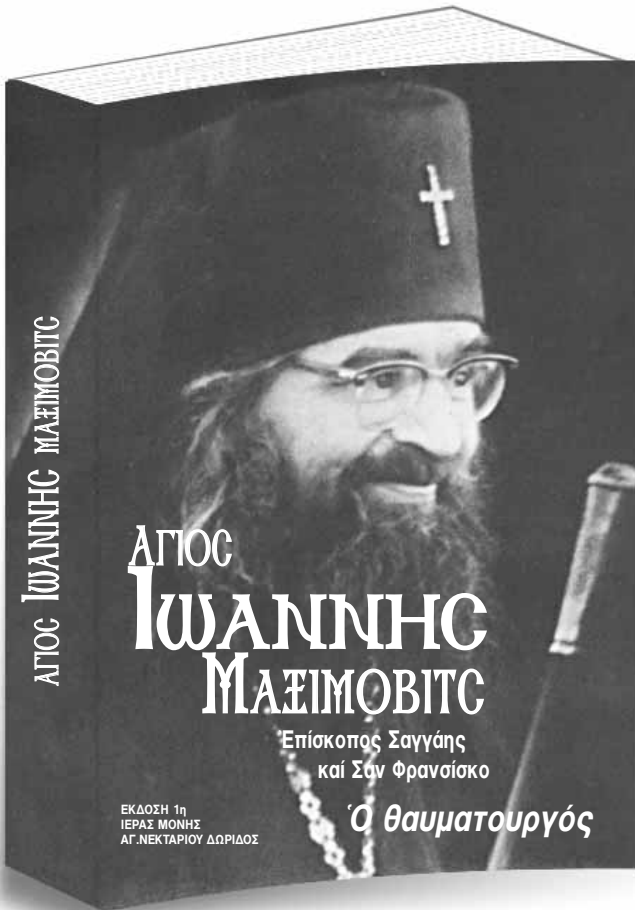
Είνα βέβαιο ότι ό Άγιος Ιωάννης
θά μαγνητίσει και τίς ψυχές των Έλλή-
νων και θά μάς οδηγήσει μέ τό παράδειγ-
μά του, βεβαιώνοντάς μας ότι ή αγιότητα
δέν είναι για μάς, τούς ανθρώπους του
21ου αιώνα ένα άπιαστο όνειρο...

Κεντρική Διάθεση:

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ
ΤΡΙΚΟΡΦΟ 330 56 ΕΥΠΑΛΙΟ

τηλ. 26340 - 44391 (9-2 & 6-9)

ISBN 960-88314-0-7

Η κατάσταση τής υγείας του ήταν τόσο άπελπιστη, ώστε τόν έβα-
λαν πίσω από ένα παραβάν, για νά μήν τόν ενόχλησει κανείς σέ αυτές τίς
τελευταίες στιγμές τής ζωής του. Δέν έπήρχε καμία έλπίδα νά επανέλθει.
Πέθανε από στιγμή σέ στιγμή. Σοφνιά, χρίστηκε τό καρπάκι στο θάλα-
σό του, μά νοσοκόμα ήθε και τόν είδε νά ανακάθει στο χερβάτι του
και τήν ρώτησε τό έξη: “Πούς ήταν έδώ μόλις τώρα; Τι είδους ιερέας
ήταν αυτός; Πέθανε κι εκείνος προσεγγήθηκε ακριβώς δίπλα μου και έννοι-
σα μέσα μου τήν υγεία μου νά επανέρχεται!”. Η νοσοκόμα τόν είπε ότι
δέν είχε δει κανέναν.

Όταν έγινε από τό νοσοκομείο, Επισκέφθηκε όλες τίς Έσολήριες,
επιζώντας νά βρεί εκεί, εκείνον πού τόν θεράπευσε.

Πήρασε τόν Άγιο Ιωάννη, έπεσε και γονάτισε μπροστά του,
ζήτησε τήν εϋλογία του και μετά έξήγησε πως είχε βρεί εκείνον πού τόν
έσωσε τόσο θαυματοργικά στο νοσοκομείο!